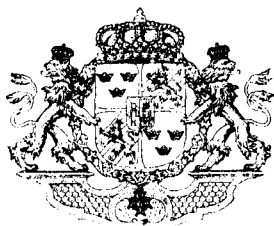

STATISTISKA MEDDELANDEN

SER. A. BAND I: 10

**UTOM ÄKTENSKAPET
FÖDDA BARN**

AV

KUNGL. STATISTISKA CENTRALBYRÅN

III

Intill den 30 december 1916 har offentliggjorts:

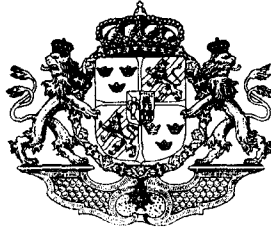
Bidrag till Sveriges officiella statistik.

[Serien Bidrag till Sveriges officiella statistik har till största delen upphört och ersatts med den nya serien Sveriges officiella statistik. De avdelningar av den gamla serien, varav publikationer utkommit i den nya, utmärkas här nedan med tecknet*.]

- A) Befolkningsstatistik**, av Statistiska centralbyrån [tabellkommissionen]: åren 1851—1910.*
- B) Rättsväsendet**, av Chefen för Justitiedepartementet [Justitiestatsministern]: åren 1857—1912.
Sammandrag för åren 1830—1856 [I, II, III: 1], utarbetat i Justitietatsexpeditionen.
- C) Bergshanteringen**, av Kommerskollegium: åren 1858—1910.*
- D) Fabriker och hantverk**, [Fabriker och manufaktur], av Kommerskollegium åren: 1858—1910.*
- E) Sjöfart**, av Kommerskollegium.
Inrikes sjöfart och handel: åren 1858—1894.
Sjöfart: åren 1895—1910.*
- F) Handel**, av Kommerskollegium.
Utrikes handel och sjöfart: åren 1858—1894.
Handel: åren 1895—1910.*
- G) Fångvården**, av Fångvårdsstyrelsen: åren 1859—1910.*
- H) Kungl. Maj:ts befallningshavandes femårsberättelser**, jämte sammandrag, av Statistiska centralbyrån: åren 1856—1905.
- I) Telegrafväsendet**, av Telegrafstyrelsen: åren 1861—1910.*
- K) Hälso- och sjukvården.**
I. Av Medicinalstyrelsen [Sundhetskollegium]: år 1861 [jämte översikt av årsberättelserna 1851—1860], åren 1862—1910.*
II. Av Överstyrelsen över hospitalen: åren 1861—1900.
Av Medicinalstyrelsen angående sinnessjukvården i riket: åren 1901—1910.*
- L) Statens järnvägstrafik**, av Järnvägsstyrelsen [Styrelsen för statens järnvägstrafik]: åren 1862—1910.* Berättelserna från och med år 1865 innehålla jämväl uppgifter angående de enskilda järnvägarna.
- M) Postverket**, av Generalpoststyrelsen: åren 1864 [och förutgångna år], 1865—1910.*
- N) Jordbruk och boskapsskötsel.**
Hushållningssällskapens berättelser, jämte sammandrag, av Statistiska centralbyrån: åren 1865—1911.
Sammandrag av Kungl. Maj:ts befallningshavandes årsbåxtberättelser, av Statistiska centralbyrån: åren 1874—1910.*
- O) Lantmäteriet**, av Lantmäteristyrelsen [Generaldirektören för lantmäteriet]: åren 1867—1910.*
- P) Undervisningsväsendet**, av Ecklesiastikdepartementet.
Folkundervisningen den 31 december 1868.
Folkskolorna: åren 1882—1910.*
Statens allmänna läroverk för gossar: läsåren 1876/1877—1910/1911.*
- Q) Statens domäner.**
Skogsväsendet, av Domänstyrelsen [Skogsstyrelsen]: berättelse intill 1870, åren 1870—1910.*
Jordbruksdomänerna, av Domänstyrelsen: berättelse för åren 1883—1887 jämte inledande historik.
- R) Valstatistik**, av Statistiska centralbyrån.
Riksdagsmannavalen: åren 1872, 1875, 1876—1908.*
Kommunala rösträtten: åren 1871, 1892 och 1904.
Valrätt till Riksdagens andra kammare: år 1885: 1—2 och 3 jämte bihang, år 1900: 1—4.
Lantingsmannavalen och den kommunala rösträtten år 1910.*
- S) Allmänna arbeten**, av Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen [Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader]: åren 1872—1910.*
- T) Lots- och fyrinrättningen samt livräddningsanstalterna å rikets kuster**, av Lotsstyrelsen: åren 1873—1910.*
- U) Kommunernas fattigvård och finanser**, av Statistiska centralbyrån: åren 1874—1913, 1914: 1.
- V) Brännvins tillverkning och försäljning samt socker- och maldryckstillverkningen**, av Kontrollstyrelsen [Byrån för kontroll å tillverkningsavgifter; Finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå; Kontroll- och justeringsstyrelsen].
Brännvins tillverkning och försäljning: tillverkningsåren 1873/1874—1885/1886.
Brännvins tillverkning och försäljning samt vitbetsockertillverkningen: tillverkningsåren 1886/1887—1902/1903.
Brännvins tillverkning och försäljning samt vitbetsocker- och maldryckstillverkningen: tillverkningsåren 1903/1904—1905/1906.
Brännvins tillverkning och försäljning samt socker- och maldryckstillverkningen: tillverkningsåren 1906/1907—1910/1911.*

STATISTISKA MEDDELANDEN

SER. A. BAND I: 10

UTOM ÄKTENSKAPET
FÖDDA BARN

AV

KUNGL. STATISTISKA CENTRALBYRÅN

III.

• • •

STOCKHOLM 1917

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

162447

Statistiska meddelanden. Ser. A
digitaliserad av Statistiska centralbyrån (SCB) 2009.

urn:nbn:se:scb-smsra-0110_

Innehållsförteckning.

<i>Text.</i>	<i>Sid.</i>
Inledning och primärmaterial	1
I. Barnuppfostringsmål i första instans	3
Antalet i första instans avgjorda mål	3
Käromålet bifallet och ej bifallet	6
Kärande och svarande	8
Rättegångsbiträde	10
Barnens antal, kön och ålder	11
Erkännande och bevisning	12
Antal rättegångstillfällen och rättegångstiden	14
Uppfostringsbidrag	16
Barusängskostnader	19
II. Barnuppfostringsmål i högre instans	20
I hovrätterna	20
I Högsta domstolen	21
<i>Tabeller.</i>	
Tab. 1. I första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag åren 1910 och 1913, länsvis	22
Tab. 2. Kombinerade yrken för mödrar och svarande i år 1910 avgjorda barnuppfostringsmål i första instans	24
Tab. 3. Ålders- och yrkesförhållanden för mödrarna i avgjorda barnuppfostringsmål i första instans år 1910	26
Tab. 4. Barn, för vilka mål om uppfostringsbidrag i första instans avgjorts år 1910, med fördelning efter ålder och kön	27
Tab. 5. Bevisningen vid i första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag åren 1910 och 1913	28
Tab. 6. I första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag år 1913, fördelade efter bevisning och antal rättegångstillfällen	29
Tab. 7. I första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag år 1913, fördelade efter antal rättegångstillfällen och rättegångstid	30
Tab. 8. I första instans utdömda uppfostringsbidrag åren 1910 och 1913, länsvis	31

Index.

<i>Texte.</i>	Pages.
Introduction et matériaux statistiques	1
I. Affaires de pensions alimentaires pour enfants naturels jugées en 1 ^{re} instance	3
Nombre des affaires terminées en 1 ^{re} instance	3
L'action adoptée et non adoptée	6
Demandeur et défendeur	8
Avocat	10
Nombre, sexe et âge des enfants	11
Aveu et preuve	12
Nombre des audiences et durée du procès	14
Pensions alimentaires pour les enfants	16
Subsides d'accouchement et d'hospitalisation	19
II. Affaires de pensions alimentaires pour enfants naturels jugées en 2 ^{me} et dernière instance	20
Aux cours d'appel	20
A la Cour suprême	21

Tableaux.¹⁾

Tabl. 1. Affaires de pensions alimentaires pour enfants naturels terminées en 1 ^{re} instance dans les années 1910 et 1913, par département.	
Col. 1: Départements. Col. 2—3: Nombre des affaires terminées. Col. 4—13: Preuve; col. 4—5: aveu; col. 6—7: serment fait; col. 8—9: serment manqué par le défendeur; col. 10—11: déposition ou documents; col. 12—13: pas de preuve ou de preuve non indiquée. Col. 14—21: Résolution du tribunal; col. 14—15: arrangement confirmé; col. 16—17: l'action approuvée entièrement ou partiellement; 18—19: l'action ne pas approuvée; 20—21: l'action ne pas reçue	22
Tabl. 2. Professions combinées des mères et des défendeurs aux affaires de pensions alimentaires pour enfants naturels terminées en 1 ^{re} instance dans l'année 1910.	
Col. 1: Profession des défendeurs. Col. 2—21: Profession des mères. Col. 22: Nombre total des défendeurs. Col. 23—25: Dont aux affaires où l'action est adoptée. Col. 26—28: Dont aux affaires où l'action n'est pas adoptée	24
Tabl. 3. Age et profession pour les mères aux affaires de pensions alimentaires pour enfants naturels terminées en 1 ^{re} instance dans l'année 1910.	
Col. 1: Age des mères à l'accouchement et profession. Col. 2—4: Femmes accouchées d'enfants illégitimes en 1909. Col. 5—7: Mères aux affaires de pensions alimentaires, terminées en 1 ^{re} instance dans l'année 1910. Col. 8—10: Proportions pour cent	26
Tabl. 4. Age et sexe pour les enfants aux affaires de pensions alimentaires terminées en 1 ^{re} instance dans l'année 1910.	
Col. 1: Age de l'enfant au temps de la sentence. Col. 2—4: Tous les enfants en question. Col. 5—7: Enfants pour lesquels les pensions alimentaires sont condamnées	27

¹⁾ Les mots suédois suivants, qui reviennent dans ces tableaux, sont à traduire:

Län	Départements.	Hela riket	Royaume.
Häradsrätter (p. abrég. Hr.)	Tribunaux de 1 ^{re} instance à la campagne.	Man'ön	Sexe masculin.
Rådhusrätter (, Rr.)		Tribunaux de 1 ^{re} instance dans l. villes.	Kvinnkön
Samtliga underrätter	Tous les tribunaux de 1 ^{re} instance.	Summa (p. abrég. S:a)	Total.
		År	Année.
		Månad	Mois.

Pages.

Tabl. 5.	<i>La preuve aux affaires de pensions alimentaires pour enfants naturels terminées en 1re instance dans les années 1910 et 1913.</i>	
	Col. 1: Preuve. Col. 2—4: L'action adoptée. Col. 5—7: L'action non adoptée. Col. 8—10: Toutes les affaires	28
Tabl. 6.	<i>Preuve et nombre des audiences dans les affaires de pensions alimentaires pour enfants naturels terminées en 1re instance dans l'année 1913.</i>	
	Col. 1: Nombre des audiences. Col. 2: Aven. Col. 3: Serment imposé. Col. 4: Dont serment fait. Col. 5: Dont serment manqué par le défendeur. Col. 6: Déposition ou documents. Col. 7: Pas de preuve ou de preuve non indiquée. Col. 8: Nombre total des affaires	29
Tabl. 7.	<i>Nombre des audiences et durée du procès dans les affaires de pensions alimentaires pour enfants naturels terminées en 1re instance dans l'année 1913.</i>	
	Col. 1: Nombre des audiences. Col. 2—13: Le temps passé de la première audience à la sentence. Col. 14: Nombre total des affaires. Col. 15: Dont l'action adoptée	30
Tabl. 8.	<i>Pensions alimentaires pour enfants naturels condamnées en 1re instance dans les années 1910 et 1913.</i>	
	Col. 1: Départements. Col. 2—11: Pensions alimentaires par an. Col. 12: Nombre total des affaires avec indication de pensions alimentaires périodiques. Col. 13. Autres affaires où pensions alimentaires sont condamnées. Col. 14: Nombre total des affaires où pensions alimentaires sont condamnées	31

TILL KONUNGEN.

Såsom ett led i de utredningar, som Statistiska centralbyrån företagit för det av Lagberedningen bedrivna lagstiftningsarbetet rörande barn utom äktenskapet, har även ingått en undersökning angående *mål om barnuppfostrings-*

bidrag, och får Statistiska centralbyrån härmed i underdånighet överlämna redogörelse för denna specialutrednings resultat.

Primärmaterial utgöres i första hand av uppgifter angående år 1910 i första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag, vilka uppgifter å särskilda av Statistiska centralbyrån uppgjorda och av chefen för Justitiedepartementet fastställda formulärblanketter inforrats från samtliga härads- och rådhusrätter. För varje dylikt mål har sålunda å en blankett ifyllts uppgifter angående datum för domstolens utslag, karendens namn och karaktär samt rättegångsbiträde, svarandens namn, civilstånd, yrke och hemvist, barnets namn och födelsedag, moderns namn, yrke och hemvist, bevisning i målet (erkännande, edgång o. s. v.), domstolens utslag med angivande av det utdömda barnuppfostringsbidragets storlek samt eventuellt särskild ersättning till modern.

De från underdomstolarna inkomna vederbörligen ifyllda blanketterna översändes sedan av Statistiska centralbyrån till respektive hovrätter för erhållande av uppgift, huruvida mot det meddelade utslaget talan blivit fullföljd hos hovrätten och i så fall vilket utslag hovrätten fällt. På samma sätt översändes till Nedre justitierevisionen blanketter beträffande de mål, där talan fullföljts i hovrätten.

De till Statistiska centralbyrån återkomna blanketterna hava sedermera med hjälp av där befintliga kyrkoboksutdrag kompletterats med uppgifter angående barnamödrarnas ålder samt, där så erfordrats, med uppgifter angående deras civilstånd, yrke och hemvist. Försök hava även gjorts att på liknande sätt komplettera blanketternas uppgifter om svarandena, men, enär fäder till utomäktenskapliga barn vanligen ej finnas antecknade i födelseboksutdragen, hava dessa försök i allmänhet misslyckats; att med ledning av allenast domstolarnas uppgifter om hemvist återfinna svarandena i församlingsboksutdragen har oftast ej låtit sig göra, beroende till stor del på den betydande inrikes omflyttningen.

Förutom de på ovan angivet sätt erhållna primäruppgifterna hava vid föreliggande utredning även de ordinarie uppgifterna till 1913 års rättsstatistik kommit till användning, d. v. s. de uppgifter, som domstolarna enligt nådig kungörelse den 13 december 1912 skola kvartalsvis insända till Statistiska centralbyrån.

I. Barnuppfostringsmål i första instans.

Antalet i första instans avgjorda mål, där käranden från den uppgivne barnafadern sökt erhålla uppfostringsbidrag för utom äktenskapet fött barn utgjorde år 1910: 932 och år 1913: 1 069. Sättes antalet barnuppfostringsmål i första instans under ett år i relation till antalet utom äktenskapet levande födda under det närmast föregående året, så finner man, att mot 1 000 levande födda barn utom äktenskapet år 1909 — barn av trolovade ej inräknade — svarade 53.5 avgjorda barnuppfostringsmål i första instans år 1910. För år 1913 uppgick talet ifråga till 60.0. Såväl absolut som relativt taget har sålunda från år 1910 till år 1913 en ökning skett i antalet barnuppfostringsmål, men om denna ökning är annat än tillfällig, är tydligen omöjligt att avgöra, innan siffror för ett flertal år föreligga.

Vid bedömande av siffror angående barnuppfostringsmål torde följande synpunkter böra beaktas. Att en kvinna anlitar domstols hjälp för att erhålla uppfostringsbidrag för sitt barn, anses ju allmänt tyda på att hennes förbindelse med barnafadern varit av mindre fast natur, dock icke av allra lösaste slag, där kvinnan ju vanligen ej kan prestera någon bevisning angående faderskapet. Emellertid får väl den omständigheten, att, såsom i det följande skall påvisas, ett och samma mål stundom avser flera barn i olika åldrar, tydas så, att även vid förbindelser av fastare natur domstol ej sällan måste anlitas för uppfostringsbidrags erhållande. Försumliga fäder äro att finna inom förbindelser av såväl lösare som fastare natur, även om de naturligtvis äro långt talrikare i förra fallet, där vederbörande mycket ofta hyser tvivel, huruvida han verkligen är fader till barnet. Att å andra sidan en del män, som betvivla faderskapet, dock inför utsikten att erhålla stämning i barnuppfostringsmål frivilligt betala uppfostringsbidraget, därom råder heller intet tvivel. Frukten för offentlig skandal spelar väl här in, men i än högre grad medverkar nog det förhållandet, att enligt svensk lag ett mellan parterna övat samlag på sådan tid, att barnet *kan* utgöra frukten härav, är tillräckligt för uppfostringsbidrags utdömande; och förefinnes någon sannolikhet

för kärandens påstående i denna riktning, så ålägges ju svaranden, om han nekar, att värja sig med ed. Inför rätten har det ingenting att betyda, om käranden vid ifrågavarande tid haft könsungämbäl även med andra än svaranden. Slutligen bör framhållas, att, även om den grupp mödrar, som av ren okunnighet underlåta att med lagens hjälp utkräva uppfostringsbidrag för sina barn, måhända med tiden avtagit, så är den dock säkerligen allt fortfarande rätt betydande, och än större är väl den grupp av mödrar, som hellre än att underkasta sig en offentlig process inför domstol avstå från uppfostringsbidrags erhållande. Frukten för att stöta bort barnafadern torde nog också understundom avhålla modern från att anhängiggöra talan för utfående av barnuppfostringsbidrag, ty efter en dylik stämning brister i regel bandet dem emellan. Barn, vilkas fäder genom domstols utslag åläggas att utgiva uppfostringsbidrag, bliva sällan legitimerade.

Huru de under åren 1910 och 1913 avgjorda barnuppfostringsmålen fördela sig på häradsrätter och rådhusrätter samt på domstolar i olika län angives i tab. 1. Av densamma ser man, att av 1910 års mål 528 kommo på häradsrätterna och 404 på rådhusrätterna, samt att motsvarande tal för de år 1913 avgjorda målen utgjorde respektive 582 och 487.

Sättas på förut angivet sätt hithörande mål i häradsrätterna i relation till antalet utomäktenskapliga födelser tillhörande landsbygden — däri inberäknade städer som sakna egen jurisdiktion — och målen i rådhusrätterna till de i städerna — med egen jurisdiktion — utom äktenskapet levande födda, så erhålles för landsbygden promilletalet 50.4 år 1910 och 53.3 år 1913 och för städerna respektive 58.2 och 70.5. Så vitt möjligt har vid denna beräkning hänsyn tagits till från ett år till ett närmast följande skedda stadsinkorporeringar samt städers nytillkomst. Frekvensen av barnuppfostringsmål var sålunda såväl 1910 som 1913 högre i städerna än på landsbygden. Ökningen från det ena året till det andra återfinnes såväl på landsbygden som i städerna men är avsevärt större i de sistnämnda.

Emellertid bör ihågkommas, att, eftersom inom svensk rättspraxis barnuppfostringsmålen handläggas såsom brottmål, desamma upptagas av rätten i den ort, där gärningen är gjord, det vill säga, där lägersmålet skett. Under senare tid har jämväl den rätt, där mannen har sitt personliga forum, ansetts skyldig att handlägga barnuppfostringsmål. Födelser däremot räknas såsom hörande till den församling, där modern vid sin nedkomst var kyrkoskriven. Under den tid, som förflutit mellan barnets födelse och stämningen inför rätta, kunna ju också parterna hava flyttat från land till stad eller tvärt om. På grund härav angiva de ovan anförda promilletalen ej fullt exakt frekvensen av barnuppfostringsmål på landsbygden och i städerna, och ej heller de här nedan förekommande frekvenstalen inom olika län bliva korrekta. Felen torde emellertid att döma av de fakta, som framkommit ur 1910 års uppgifter från domstolarna, ej vara av större betydelse.

Frekvensen av barnuppfostringsmål inom olika län åskådliggöres av omstående tab. A. Även här hava städer, som sakna egen jurisdiktion, räknats till landsbygden, och hänsyn har så vitt möjligt tagits till från ett år till ett an-

nat skedda överflyttningar av vissa områden från land till stad eller från ett län till ett annat. Ehuru i denna tabell målen under år 1910 och under år 1913 tagits tillsammans, äro, som synes, de absoluta talen för ett flertal län mycket små, varför tillfälligheter lätt kunna spela in. Man bör sålunda akta sig för att vid en jämförelse mellan frekvenstalen för olika län draga

Tab. A. Utom äktenskapet levande födda samt barnuppfostringsmål i första instans, länsvis.

L ä n	A. Antal levande födda utom äktenskap åren 1909 och 1912 ¹⁾	B. Antal avgjorda barnuppfostringsmål i första instans åren 1910 och 1913	C. Därav käromålet bifallet ²⁾	B. i % av A.	C. i % av A.
Stockholms stad	5 451	316	273	5·8	5·0
Stockholms län	1 440	105	82	7·3	5·7
Uppsala >	876	75	62	8·6	7·1
Södermanlands >	1 089	61	51	5·6	4·7
Östergötlands >	1 834	85	75	4·6	4·1
Jönköpings >	677	47	39	6·9	5·8
Kronobergs >	461	16	11	3·5	2·4
Kalmar >	888	49	41	5·5	4·6
Gottlands >	298	11	7	3·7	2·3
Blekinge >	755	40	31	5·3	4·1
Kristianstads >	1 234	69	56	5·6	4·5
Malmöhus >	3 234	213	187	6·6	5·8
Hallands >	556	33	26	5·9	4·7
Göteborgs och Bohus >	2 668	135	122	5·1	4·6
Älvsborgs >	1 078	56	42	5·2	3·9
Skaraborgs >	840	39	31	4·6	3·7
Värmlands >	1 444	121	104	8·4	7·2
Örebro >	1 302	64	59	4·9	4·5
Västmanlands >	989	60	54	6·1	5·5
Kopparbergs >	1 344	61	53	4·5	3·9
Gävleborgs >	2 435	130	110	5·3	4·5
Västernorrlands >	1 997	115	85	5·8	4·3
Jämtlands >	1 019	39	24	3·8	2·4
Västerbottens >	530	20	15	3·8	2·8
Norrbottens >	794	41	30	5·2	3·8
Hela riket	35 233	2 001	1 670	5·7	4·7
Därav landsbygd	21 385	1 110	863	5·2	4·0
städer	13 848	891	807	6·4	5·8

¹⁾ Barn av trolovade ej medräknade.

²⁾ Inklusive de fall, där förlikning fastställts av rätten.

förhastade slutsatser. Märkas bör emellertid, att i ett län som Jämtlands, där, såsom i de förut publicerade delarna av föreliggande arbete framhållits, seden av föräktenskapligt samlag mellan fästfolk är synnerligen utbredd, och där legitimeringarna äro talrikare än annorstädes, där förekomma barnuppfostringsmålen mycket sparsamt. Endast Kronobergs och Gottlands län hava att uppvisa lägre och Västerbottens län lika lågt frekvenstal. Det torde böra erinras om att den utomäktenskapliga fruktsamheten i dessa tre län till skillnad från den i Jämtlands län är synnerligen låg, samt att likaledes legitimeringsfrekvensen är rätt avsevärt lägre än för riket i dess helhet.

En synnerligen hög frekvens för barnuppfostringsmål förefinnes enligt tabellen i Uppsala, Värmlands och Stockholms län. Vad huvudstaden angår, så ligger procenttalet visserligen högre än för riket i dess helhet men märkligt nog något lägre än för städerna i allmänhet. Ett motsvarande förhållande föreligger enligt gjorda undersökningar i Norge,¹⁾ där man såsom förklaring härtill anför, att i en större stad mödrarna oftare stå mera ensamma och övergivna utan stöd från anhöriga, och att de på den grund ofta av oföretagsamhet eller ren okunnighet underlåta att inför domstol utkräva sin och barnets rätt gent emot en försumlig barnafader. Detta innebär nog en sanning, men ihågkommas bör väl också, att den längst drivna lösaktigheten, där barnafadern är för kvinnan helt och hållet främmande och sålunda ej av henne kan stämmas inför rätta för utfäende av uppfostringsbidrag, säkerligen är långt vanligare i storstaden än annorstädes.

För övrigt är antalet barnuppfostringsmål stätt i långt hastigare stigande i Stockholm än i landet i dess helhet och i städerna, tagna som en enhet, så att, om hänsyn tages allenast till år 1913, frekvensen av dylika mål var högre i Stockholm än inom städerna i allmänhet eller respektive 7.5 och 7.1 %. Antalet vid Stockholms rådhusrätt under åren 1910 och 1913 avgjorda barnuppfostringsmål tedde sig sålunda:²⁾

	Absoluta tal	I % av utom äktenskapet lev. födda under närmast föreg. år ²⁾
År 1910	114	4.1
» 1913	202	7.5
Båda åren	316	5.8

Käromålet bifallet och ej bifallet. Bland de 932 år 1910 avgjorda barnuppfostringsmålen voro 758, i vilka käromålet blev helt eller delvis bifallet, och 148, i vilka det blev ej bifallet. Återstoden utgjordes av dels sådana, där rätten fastställt mellan parterna ingången förlikning, 23 fall, dels sådana, där käromålet ej upptagits till prövning, 3 fall. Motsvarande tal för de 1 069 år 1913 avgjorda målen voro respektive 867, 170, 22 och 10. Huru talen ställde

¹⁾ Jfr Norges officiella statistik V, 37: Om Børn, fødte udenfor Ægteskab, Kristiania 1907, sid. 64 och 65.

²⁾ Barn av trolovade ej medräknade.

³⁾ År 1913 utgjorde de vid Stockholms rådhusrätt avgjorda barnuppfostringsmålen 199, motsvarande 7.9 % av de i huvudstaden under närmast föregående år utom äktenskapet levande födda barn.

sig för målen i häradsrätter och målen i rådhusrätter var för sig, framgår av tab. 1, och i nedanstående tab. B äro målen procentiskt fördelade efter domstolens slutliga beslut.

Procentfördelningen är ungefär densamma för båda åren med vid pass 81 % för käromålet bifallet eller, om den de facto likvärdiga gruppen »fastställd förlikning» medräknas, mellan 83 och 84 %. Däremot är skillnaden mellan målen i häradsrätter å den ena sidan och målen i rådhusrätter å den andra högst väsentlig, i det att gruppen »käromålet bifallet» var mellan 12 och 18 % högre för målen i rådhusrätter än för dem i häradsrätter. Orsaken till detta förhållande är ej lätt att avgöra. Den tätare befolkningen i staden spelar måhända in, så till vida att härigenom bevisningen inför rätten underlättas.

Sättas de mål, där käromålet bifallits eller förlikning fastställts, i relation till antalet utom äktenskapet levande födda under närmast föregående år — barn av trolovade ej medräknade — så erhållas för år 1910 å landsbygden 4·0 % och i städerna 5·2 % och i hela riket 4·5 % samt för år 1913 respektive: 4·1, 6·5 och 5·0 %.

Huru dylika frekvenstal ställde sig för länen, angives i tab. A. Någon kommentering utöver den, som meddelats för samtliga mål i olika län, kräva ej dessa länssiffror. — Ett ovanligt stort antal fall, där käromålet ej bifallits, är att anteckna för domstolarna i Jämtlands län, där det utgjorde 38·5 % av samtliga där avgjorda uppfostringsmål, samt likaledes för domstolarna i Gottlands och Kronobergs län med respektive 36·4 och 31·3 %. Det torde obser-

Tab. B. Åren 1910 och 1913 avgjorda barnuppfostringsmål, procentiskt fördelade efter domstolens slutliga beslut.

		A n t a l m å l d ä r				Summa %
		förlikning fastställdts %	k ä r o m å l e t			
			helt eller delvis bifal- lits %	ej bifallits %	ej upptagits till prövning %	
År 1910	Häradsrätter	3·4	76·1	20·3	0·2	100·0
	Rådhusrätter	1·2	88·1	10·2	0·5	100·0
	Samtliga underrätter	2·5	81·3	15·9	0·3	100·0
År 1913	Häradsrätter	3·3	72·9	22·3	1·5	100·0
	Rådhusrätter	0·6	91·0	8·2	0·2	100·0
	Samtliga underrätter	2·1	81·1	15·9	0·9	100·0
Åren 1910 och 1913	Häradsrätter	3·3	74·4	21·4	0·9	100·0
	Rådhusrätter	0·9	89·7	9·1	0·3	100·0
	Samtliga underrätter	2·2	81·2	15·9	0·7	100·0

veras, att det är just dessa tre län, som hade att uppvisa den lägsta frekvensen för barnuppfostringsmål. Låga tal för »käröålet ej bifallet» återfinnas för Örebro, Göteborgs och Bohus samt Västmanlands län, där de utgjorde respektive 7.8, 9.6 och 10.0 % av inom länen avgjorda barnuppfostringsmål. Då, såsom nämnts, de ej bifallna kärömålen äro långt talrikare i häradsrätterna än i rådhusrätterna, är det så gott som undantagslöst utgången av målen i de förra, som bestämman ordningen länen emellan med avseende på omnämnda slag av procenttal. Vad rådhusrätterna angår, så utgjorde de fall, där käröålet ej bifallits, en relativt hög procentandel av de avgjorda målen i Hallands läns städer med 33.3 %, Jämtlands läns med 28.6 samt i Stockholms och Gotlands läns med 25.0 %. Vid rådhusrätterna i Kronobergs, Kalmar, Skaraborgs, Örebro, Kopparbergs, Västerbottens och Norrbottens blevo samtliga kärömål angående uppfostringsbidrag bifallna.

Kärande och svarande. Kärande i mål om barnuppfostringsbidrag är så gott som undantagslöst modern eller hennes målsman. Någon gång uppträder kommun eller fattigvårdsstyrelse såsom kärande för att få sina utgifter för barnet betäckta. De år 1910 i första instans avgjorda barnuppfostringsmålen fördela sig med avseende på käranden sålunda:

Modern	884	Barnets förmyndare	1
Moderns föräldrar	23	Kommun eller fattigvårdsstyrelse	9
' förmyndare	3		
' make	12		
			Summa 902

Ålders- och yrkesförhållanden för mödrarna till de barn, vilkas uppfostringsbidrag varit föremål för slutligt avgörande inför domstol i första instans år 1910, åskådliggöras i tab. 3. I denna tabell äro hithörande mödrar satta i relation till de år 1909 utom äktenskapet födda barnens mödrar inom motsvarande ålders- och yrkesgrupper — trolovade ej medräknade —, och på så sätt har erhållits mått på den relativa frekvensen av barnuppfostringsmål bland mödrar av olika åldrar och yrken. I denna tabell äro de mödrar, som under året fått yrkande om barnuppfostringsbidrag avgjort för mer än ett barn, räknade lika många gånger som det antal barn, målet avsett, dock så att kärande i mål om barnuppfostringsbidrag för tvillingar räknats allenast en gång.

Som synes, befunno sig vid nedkomsten närmare $\frac{2}{3}$ av de mödrar, för vilkas barn mål om uppfostringsbidrag avgjorts genom domstol i första instans, i åldern 20—30 år, och vid pass $\frac{2}{3}$ i åldern 20—25 år. Frekvensen av barnuppfostringsmål är, även relativt taget, genomgående högre beträffande yngre mödrar än beträffande äldre. Bland mödrar under 20 år med barn utom äktenskapet måste sålunda 6.1 % anlita domstols hjälp för utfående av uppfostringsbidrag, medan motsvarande procenttal för mödrar i åldern 35—40 år utgjorde 3.8 och för samtliga hithörande mödrar 5.5. För motsvarande tal på landsbygden och i städerna hänvisas till tabellen.

Yrkesuppgifterna i denna tabell avse oftast tidpunkten för målets anhängiggörande men nästan lika ofta tidpunkten för nedkomsten. Yrkesgrupperingen

är densamma, som kommit till användning i motsvarande tabeller i del II av föreliggande arbete. Bland de i kol. 2—4 upptagna tjänarinnorna äro inräknade jämväl de mödrar, som i 1909 års officiella befolkningsberättelse upptagits såsom f. d. yrkesutöverskor. Erfarenheten har nämligen visat, att bland mödrar med barn utom äktenskapet det stora flertalet av f. d. yrkesutöverskor utgöres av förutvarande tjänarinnor. Såsom synes, saknas yrkesuppgifter för en mycket stor kontingent hithörande mödrar, och på den grund samt på grund av materialets litenhet torde yrkessiffrorna i tab. 3 — och tab. 2 — böra upptagas med viss försiktighet.

Absolut taget äro naturligtvis bland mödrar, som måst anlita domstol för uppfostringsbidrags erhållande, tjänarinnorna talrikast representerade, utgörande 43·2 % av dem, för vilka yrkesuppgifter föreligga. Annorlunda blir förhållandet, om dessa siffror sättas för varje yrkesgrupp i relation till antalet av samtliga mödrar med barn utom äktenskapet. Då uppträda upppasserskor, 21·9 %, butiksbiträden, 16·7 %, och sömmerskor, 12·6 %, med de högsta frekvenstalen. Låga äro hithörande frekvenstal för hemmadöttrar, synnerligast de, som ej äro döttrar av arbetare.

För svarandena i mål om barnuppfostringsbidrag år 1910 föreligga endast ytterst ofullständiga åldersuppgifter. De omfatta allenast 35·9 % av hela antalet och meddelas i nedanstående tablå:

Svarandens ålder vid barnets födelse	Mål i häradsrätter	Mål i rådhusrätter	Summa
15—17 år	1	—	1
17—20 »	10	12	22
20—22 »	32	16	48
22—25 »	48	44	92
25—30 »	50	46	96
30—35 »	21	27	48
35—40 »	13	10	23
40—45 »	6	2	8
45—50 »	5	2	7
50 år och däröver	6	—	6
	Summa 192	159	351

En fördelning efter yrken för svarandena i kombination med yrkesfördelning för barnamödrarna återfinnes i tab. 2. Svarandens yrke avser vanligen tiden för målets anhängiggörande. Då inga yrkesuppgifter föreligga för fäder i allmänhet till barn utom äktenskapet, kunna ej heller siffror meddelas i vilken mån, relativt taget, fäder inom den ena eller andra yrkesgruppen visa sig mer eller mindre försumliga. Absolut taget rekryteras svarandena i barnuppfostringsmål i första rummet bland arbetare av olika slag, utgörande vid pass 50·7 % av samtliga. Även hemmansägare och deras söner uppträda med rätt höga tal eller tillsammans 14·1 %. Endast ett ytterst ringa fåtal, 2·6 %, tillhör de s. k. högre klasserna. Denna yrkesfördelning torde lämpligen jämföras med i Del II, sid.

40 meddelade yrkesuppgifter för oäkta barns fäder, som sedermera ingått äktenskap med respektive barnamödrar.

Beträffande svarandens och kändens ömsesidiga levnadsställning framgår av tabellen, att den utan jämförelse vanligaste kombinationen är arbetare-tjänarinna, utgörande 16.5 % av samtliga. Kombinationen svaranden hemmansägare eller hemmansägarson och kändanden tjänarinna är även rätt vanlig, representerande sammanlagt 5.5 %.

För särskilda yrkesuppgifter beträffande barnamödrar och svarande i mål, där käromålet bifallits, och i mål, där käromålet ej bifallits, ävensom för mål i häradsrätter och mål i rådhusrätter hänvisas till tabellen.

Rättegångsbiträde. De inkomna formulären angående barnuppfostringsmål innehålla såväl för år 1910 som för år 1913 vissa uppgifter angående kändens

Tab. C. Rättegångsbiträde vid de under åren 1910 och 1913 avgjorda barnuppfostringsmålen i första instans.

Rättegångsbiträde och år	Fall, där käromålet bifallits			Fall, där käromålet ej bifallits			Samtliga avgjorda mål		
	Häradsrätter	Rådhusrätter	Samtliga underätter	Häradsrätter	Rådhusrätter	Samtliga underätter	Häradsrätter	Rådhusrätter	Samtliga underätter
Kändens.									
<i>År 1910.</i>									
Jurist	73	232	305	24	32	56	97	264	361
Annan	294	96	390	77	11	88	371	107	478
Intet biträde	53	33	86	7	—	7	60	33	93
Summa avgjorda mål	420	361	781	108	43	151	528	404	932
<i>År 1913.</i>									
Jurist	55	306	361	24	31	55	79	337	416
Annan	335	125	460	99	10	109	434	135	569
Intet biträde	53	15	68	16	—	16	69	15	84
Summa avgjorda mål	443	446	889	139	41	180	582	487	1 069
Svarandens.									
<i>År 1913.</i>									
Jurist	24	44	68	22	8	30	46	52	98
Annan	170	148	318	32	12	44	202	160	362
Intet biträde	249	254	503	85	21	106	334	275	609
Summa avgjorda mål	443	446	889	139	41	180	582	487	1 069

eventuella rättegångsbiträde, och för år 1913 förefinnas motsvarande uppgifter jämväl för svarandens rättegångsbiträde. De genom bearbetning av hithörande uppgifter erhållna siffrorna meddelas utan vidare kommentering i vidstående tab. C.

Den skillnad, som enligt denna tabell förefinnes mellan år 1910 och år 1913 avgjorda mål, särskilt beträffande proportionen mellan juridiskt och annat biträde åt käranden, behöver ej innebära, att en förändring verkligen inträffat från det ena året till det andra. Hithörande uppgifter för år 1910 torde nämligen understundom vara rätt ofullkomliga, framför allt därigenom, att de ej alltid möjliggöra ett exakt bedömande, huruvida rättegångsbiträdet varit jurist eller annan.

Barnens antal, kön och ålder. Det har redan i förbigående framhållits, att en del barnuppfostringsmål angå flera än ett barn. I vilken utsträckning detta förekommit beträffande de år 1910 avgjorda målen, framgår av nedanstående tablå:

	Härads- rätter	Rådhus- rätter	Samtl. un- derrätter
Antal mål angående 1 barn	503	376	879
» » » 2 »	22	24	46
» » » 3 »	2	4	6
» » » 4 »	1	—	1
Summa mål	528	404	932
» barn	557	436	993
Därav hava tilldömts uppfostringsbidrag	441	389	830
ej » »	116	47	163

Genom att sammanställa ovanstående totalsumma för barnen med antalet utom äktenskapet levande födda — barn av trolovade ej medräknade — torde man kunna göra det påståendet, att för 5.7% av dessa barn barnuppfostringsbidraget blir föremål för process. Motsvarande procenttal för landsbygden utgör 5.3% och för städerna 6.3%. Beträffande de två sistnämnda talen gäller likväl den å sid. 4 angivna reservationen.

Av tab. 4 framgår, att bland de barn, rörande vilka uppfostringsbidraget varit föremål för rättegång, gossarna och flickorna äro ungefär lika talrika, dock med någon övervikt för de förra, eller 50.8% mot 49.2 för flickorna. En dylik obetydlig övervikt för gossarna återfinnes såväl beträffande målen i häradsrätter som beträffande målen i rådhusrätter.

Redan den omständigheten, att barnuppfostringsmålen så ofta avse flera än ett barn, tyder på att målen ifråga ofta väckas långt efter barnens födelse. Om barnens ålder, då målet väckes, föreligga inga statistiska data, men om åldern vid målets avgörande meddelas med såväl absoluta som relativa tal uppgifter i tab. 4.

Av densamma ser man, att ej mindre än 58.0% av barnen vid målets avgörande voro äldre än 1 år; 30.4% voro äldre än 2 år, 8.9% äldre än 5 år och 2.1% äldre än 10 år; 5 barn voro äldre än 13 år, därav 2 i åldern 13—14 år, 1 i

åldern 14—15 och 2 i åldern 15—16 år. Endast 6.5 % av barnen voro vid målets avgörande yngre än 3 månader och 18.2 % yngre än $\frac{1}{2}$ år. Vid en jämförelse mellan åldersförhållandena för barn, vilkas uppfostringsbidrag behandlats i häradsrätter och i rådhusrätter, finner man, att de äldre årsklasserna i allmänhet äro talrikare representerade bland de förstnämnda barnen än bland de sistnämnda.

Detta giver sig också tydligt till känna beträffande barnens medelålder vid målets avgörande. Denna utgjorde: för samtliga 2 år, för dem, där uppfostringsbidraget avgjorts i häradsrätterna, 2 år och 2 månader, och för dem, där uppfostringsbidraget avgjorts i rådhusrätterna 1 år och 10 månader.

Denna åldersskillnad beror emellertid uteslutande därpå, att barnuppfostringsmålen i häradsrätterna i genomsnitt draga längre tid än de i rådhusrätterna, såsom i det följande skall närmare påvisas. Sammanställer man de förut anförda uppgifterna angående medelåldern *vid rättens utslag* med den tid ett barnuppfostringsmål i genomsnitt tager i respektive underrätter — jfr tab. 6 — erhåller man nämligen följande siffror för barnens genomsnittliga ålder *vid första rättegångstillfället*:

Vid mål i häradsrätter	1 år 8 månader
» » » rådhusrätter	1 » 9 »
» » » samtliga underrätter	1 » 8 »

Att såväl å landsbygd som i städer kvinnorna i allmänhet dröja alltför länge med att genom domstols hjälp söka utfå uppfostringsbidrag för sitt barn, är emellertid tydligt nog. Mycket skulle vara vunnet såväl för moder som för barn, om lämpliga åtgärder vidtoges för att tillförsäkra barnet uppfostringsbidrag snabbare än vad nu är fallet.

I tab. 4 meddelas särskilda åldersuppgifter beträffande de barn, för vilka uppfostringsbidrag utdömts. Någon större skillnad mellan åldersfördelningen för dessa barn och för samtliga i tabellen upptagna barn förefinnes icke. Att åldersklasserna under $\frac{1}{2}$ år, relativt taget, äro något talrikare bland de förra än bland de senare, beror uteslutande därpå, att, såsom i det följande skall närmare angivas, barnuppfostringsmål, där käromålet bifalles, genomgående avgöras fortare än de, där käromålet ej bifalles.

Erkännande och bevisning. I tab. 1 meddelas med skillnad mellan häradsrätter och rådhusrätter för varje län uppgifter om det antal fall, där svaranden utan vidare erkänt, där han ålagts edgång, med skillnad mellan de fall, där han gått eden och de, där han brustit åt densamma, ävensom om fall, där vittnesmål avlagts eller skriftliga urkunder företetts, samt de fall, där ingen bevisning presterats, eller där uppgifter därom saknas. I tab. 5 är beträffande bevisningen skillnad gjord mellan de fall, där käromålet bifallits — eller förlikning fastställts —, och de fall, där käromålet ej bifallits — eller som ej upptagits till prövning —. I denna tabell finnas även procenttal uträknade.

Att märka är, att för varje mål endast en form för bevisning medtagits, d. v. s. den, som ansetts avgörande för målets utgång. Då sålunda svaranden

ålagts edgång, vilket ju förutsätter att genom vittnesmål, urkunder, indicier eller dylikt åtminstone några fakta talande för svarandens skuld företetts inför rätten, så har i tabellen endast edgången angivits. Siffrorna angående erkännande äro för de båda åren 1910 och 1913 sins emellan ej fullt jämförbara, i det att de för 1913, såsom tillbörligt är, avse allenast omedelbart erkännande, medan de för 1910 i allmänhet avse även de fall, där svaranden efter att bevisning företetts under förhörets gång, kanske först efter åtskilliga rättegångstillfällen erkänt. I dylikt fall föreligga för år 1913 inga uppgifter om erkännande eller bevisning, enär fallet i fråga ej ansetts passa in i någon av de kolumner rörande erkännande eller bevisning, som förekomma i formulärblanketterna. På den grund är också slutsiffran för erkännande, såväl absolut som relativt taget, avsevärt lägre år 1913 än år 1910, medan siffrorna för »vittnesmål» samt »ingen eller ej uppgiven bevisning» äro i samma mån högre. Då det givetvis är uppgifterna om det *omedelbara* erkännandet, som erbjuda intresse, torde man här i första hand böra hålla sig till siffrorna för år 1913.

Av tab. 5 ser man, att i 46.9 % av de år 1913 avgjorda barnuppfostringsmålen svaranden omedelbart erkänt; i 17.7 % av målen har edgång ålagts, och i andra 15.5 % hava vittnen eller skriftliga urkunder förefunnits. Vidare ser man, att det omedelbara erkännandet är vid pass dubbelt så vanligt vid rådhusrätterna som vid häradsrätterna, med respektive 64.9 och 31.8 %. Edgången är däremot mellan tre och fyra gånger så vanlig vid häradsrätterna med 26.1 % som vid rådhusrätterna med 7.6 %. De fall, där svaranden ålagts edgång år 1913, fördelade sig procentiskt på fall, där svaranden gått eden och där han brustit åt densamma, sålunda:

	Härads- rätter	Rådhus- rätter	Samtl. un- derrätter
Avlagd ed	52.6	54.1	52.9
Ed, varåt svaranden brustit	47.4	45.9	47.1
Summa	100.0	100.0	100.0

Det är således nästan lika vanligt, att svaranden brister åt eden, som att han går densamma. Relativt taget synes svarandepart oftare brista åt honom föresatt ed vid häradsrätt än vid rådhusrätt.

Att giva någon tillfredsställande förklaring till ovan framhållna skiljaktigheter mellan barnuppfostringsmål i häradsrätter och i rådhusrätter beträffande erkännande och bevisning låter sig icke göra, så länge man ej äger kunskap om huru förhållandena te sig beträffande mål i allmänhet i landsdomstolarna och i stadsdomstolarna. — Jfr dock sid. 7 —.

I de fall, då käromålet bifallits, utgjorde omedelbart erkännande 41.8 % beträffande mål i häradsrätter, 70.8 % beträffande mål i rådhusrätter och 56.4 % beträffande samtliga mål. Här är sålunda skillnaden mellan härads- och rådhusrätter ej fullt så stor som beträffande samtliga barnuppfostringsmål, vilket tydligen hänger samman med att de fall, där käromålet bifallits, äro relativt talrikare i rådhusrätter än i häradsrätter — jfr tab. B. — Då käromålet ej bifallits, har naturligtvis i regel intet omedelbart erkännande förekommit. Av

de tre fall för år 1910 i tab. 5, som synas utgöra ett undantag härifrån, äro två ej till prövning upptagna mål, men i ett fall har domstolen trots svarandens erkännande av faderskapet frikänt honom från uppfostringsbidrags utbetalande. Orsaken härtill var, att svaranden samtidigt med att han inför domstolen erkände faderskapet — till tre barn — påvisade, att käranden för barnens underhåll redan bekommit 3 000 kr. samt på den grund i särskild handling av sagt sig allt ytterligare anspråk på sådant bidrag. Sedan käranden genom besvär fullföljt talan mot rådhusrättens utslag hos hovrätten, upphävdensamma häradsrättens dom och förpliktigade svaranden att utgiva uppfostringsbidrag.

Av de mål år 1913, där käromålet ej bifallits, hade 55.6 % avgjorts genom svarandens ed. Motsvarande tal för målen i häradsrätter utgjorde 57.6 % och för målen i rådhusrätter 48.8 %.

Antal rättegångstillfällen och rättegångstiden. Det omedelbara erkännandet samt i annat fall arten av bevisningen är det, som bestämmer antalet rättegångstillfällen, vilket i sin tur i det stora hela bestämmer den tid, som varje mål varar. Om antalet rättegångstillfällen och om rättegångstiden föreligga inga uppgifter för år 1910, men för år 1913 finnas dylika sammanställda i tab. 6 och 7 samt med procenttal i omstående tab. D.

Såsom framgår av denna tabell, krävde precis hälften av de år 1913 avgjorda barnuppfostringsmålen endast ett rättegångstillfälle. Målen med 2, 3, 4 o. s. v. rättegångstillfällen voro färre i samma mån som antalet rättegångstillfällen var högre. Minst 8 rättegångstillfällen förekommo i 15 mål, därav 1 med 12 och 1 med 13 rättegångstillfällen. Båda dessa mål förekommo vid häradsrätter, och målen med flera än ett rättegångstillfälle voro genomgående, även relativt taget, talrikare i häradsrätterna än i rådhusrätterna. Procenttalet för mål med ett rättegångstillfälle är nära nog en halv gång till så högt för rådhusrätterna som för häradsrätterna. Detta förhållande står, som redan antytts, i samband med den vid härads- och rådhusrätter förekommande bevisningen.

Av tab. 6 ser man, att i $\frac{1}{5}$ av de fall, där svaranden omedelbart erkänt, har endast ett rättegångstillfälle varit för handen. Att över huvud mål, där svaranden omedelbart erkänt, kunna kräva flera rättegångstillfällen, i undantagsfall t. o. m. 6, beror naturligtvis därpå, att svaranden ej förr infunnit sig inför rätten. Mål, där svaranden ålagts edgång, kräva minst två och vanligen fyra rättegångstillfällen. Delvis såsom en följd av anförda fakta bliva målen med ett rättegångstillfälle vanligare bland bifallna käromål än bland ej bifallna, såsom tydligt framgår av tab. D. Detta gäller i högre grad beträffande målen vid häradsrätter än beträffande målen vid rådhusrätter.

Vad angår tiden mellan första rättegångstillfallet och rättens utslag, så framgår av tab. D, att ej mer än 29.5 % av barnuppfostringsmålen voro sådana, som avgjorts första rättegångsdagen, 17.4 % voro avgjorda under återstoden av första rättegångsmånaden, 19.0 % hade tagit en tid av högst 3 månader, 12.3 % högst $\frac{1}{2}$ år och 13.4 % högst 1 år. Trenne mål hade varat över 3 år, därav två mål

mellan 4 och 5 år. Att skillnaden mellan häradsrätter och rådhusrätter skall vara större beträffande rättegångstiden än beträffande antalet rättegångstillfällena för vart mål är tydligt nog, om man besinnar, att rådhusrätterna sammanträda betydligt oftare än häradsrätterna. Förhållandet åskådliggöres i tab. D, och återspeglas jämväl i siffror angående den tid, som i genomsnitt förflutit mellan första rättegångstillfället och rättens utslag. Denna utgjorde för uppfostringsmålen i häradsrätter 6 månader och 9 dagar, i rådhusrätter 1 månad och i samtliga underrätter 3 månader och 27 dagar. Av tab. D ser man också, att, såsom naturligt är redan på grund av det färre antalet rättegångstillfällena, rättegången i allmänhet sker snabbare, då käromålet bifalles, än då

Tab. D. I första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag år 1913 fördelade efter antal rättegångstillfällena och den tid, som förflutit mellan första rättegångstillfället och rättens utslag, procenttal.

Antal rättegångstillfällena samt tid mellan första rättegångstillfället och rättens utslag	Samtliga mål			Käromålet bifallet ¹⁾		
	Häradsrätter	Rådhusrätter	Samtliga underrätter	Häradsrätter	Rådhusrätter	Samtliga underrätter
Mål med: 1 rättegångstillfälle	40.9	60.6	50.0	51.9	65.7	58.8
2 " "	15.6	19.5	17.4	17.1	19.3	18.2
3 " "	15.3	7.6	11.8	12.0	6.7	9.3
4 " "	12.9	6.0	9.7	9.3	4.5	6.9
5 " "	8.3	2.1	5.4	6.3	1.1	3.7
6 " "	4.1	1.8	3.1	1.8	1.1	1.5
7 " "	1.5	1.0	1.3	0.7	0.9	0.8
8 " "	0.7	0.6	0.6	0.2	0.2	0.2
9 och flera rättegångstillfällena	0.7	0.8	0.7	0.7	0.5	0.6
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
Därav avgjorda efter: 0 dag	9.5	53.4	29.5	11.5	58.1	34.9
1—30 dagar	13.2	22.4	17.4	17.2	23.3	20.2
1—2 månader	14.9	7.8	11.7	19.4	7.0	13.2
2—3 " "	7.4	7.2	7.3	8.1	4.9	6.5
3—6 " "	17.2	6.6	12.3	17.2	4.5	10.8
6—9 " "	14.4	1.8	8.7	10.2	1.6	5.9
9—12 " "	8.4	0.2	4.7	7.4	0.2	3.8
1—1½ år	7.6	0.2	4.2	5.2	0.2	2.7
1½—2 " "	4.3	0.4	2.5	2.0	0.2	1.1
2—2½ " "	0.9	—	0.5	0.7	—	0.3
2½—3 " "	1.7	—	0.9	1.1	—	0.6
över 3 " "	0.5	—	0.3	—	—	—

¹⁾ Inklusive de fall, där rätten fastställt mellan parterna ingången förlikning.

det ej bifalles. Skillnaden är även här större beträffande häradsrätterna än beträffande rådhusrätterna.

Att procenttalet beträffande mål, där rättens utslag fällts redan första rättegångsdagen, för häradsrätterna är föga mer än $\frac{1}{6}$ av det för rådhusrätterna, medan motsvarande proportion för mål med ett rättegångstillfälle utgjorde vid pass $\frac{2}{3}$, tyder på att det är vanligare å landsbygden än i städerna, att rätten uppskjuter sitt utslag till ett kommande sammanträde. En klarare föreställning om denna fråga erhåller man genom att i tab. 7 studera de kombinerade uppgifterna för antalet rättegångstillfällen samt rättegångens längd. Härvid likom vid uppgifter i allmänhet beträffande rättegångstiden bör hänsyn tagas till förefintliga bestämmelser angående sammanträden för olika härads- och rådhusrätter.

Uppfostringsbidrag. Samtliga utdömda uppfostringsbidrag äro bestämda att utgå periodiskt med visst belopp per månad, kvartal eller år. Någon enstaka gång går mellan parterna träffad och av domstolen bekräftad förlikning ut på, att bidraget skall gäldas med ett belopp en gång för alla, att svaranden skall inlösa barnet å barnhus, eller att han skall själv omhändertaga barnet. År 1910, för vilket hithörande uppgifter äro mera fullständiga än för år 1913, förekommo endast 7 fall av icke periodiskt uppfostringsbidrag, därav 6 i häradsrätter och 1 i rådhusrätt — jfr tab. 8, kol. 13. I ett av dessa fall förpliktigades svaranden att själv omhändertaga barnet och i ett annat att inlösa detsamma å Allmänna barnhusinrättningen. I de återstående fem fallen skulle svaranden såsom uppfostringsbidrag gälda en summa i ett för allt. Summan varierade mellan 300 och 1,000 kr.; 600 kr. var det vanligaste beloppet.

Den ovan antydda ofullständigheten i hithörande material för år 1913 består huvudsakligen däri, att uppfostringsbidraget ofta utan angivande om det skall utgå periodiskt eller en gång för alla finnes upptaget till sitt totalvärde, och understundom angives därvid endast, huruvida detta värde överstiger eller understiger 1,000 kr. Det är dessa omständigheter som göra, att i kol. 13 av tab. 8 siffrorna för år 1913 i motsats till dem för år 1910 äro rätt höga.

Det periodiska uppfostringsbidraget skall så gott som undantagslöst utgå, tills barnet fyllt 15 år, eller tills det eljest kan försörja sig självt. År 1910 förekom en mellan parterna träffad och av rätten bekräftad förlikning, enligt vilken bidraget skulle utgå intill barnets myndighetsålder, eller till dess det kunde försörja sig självt. Enligt tvenne andra av rätten bekräftade förlikningar skulle bidragen ej utgå längre än tills barnet fyllt tio och fjorton år, och i ett fall gick domstolens beslut ut på bidrag intill 14 års-åldern eller tills barnet kunde försörja sig självt. Bidraget skall vanligen utbetalas i efterskott, någon enstaka gång förekommer bestämmelse om rörskottsbetalning. Den vanligaste betalningsterminen är kalendermånaden. Med mycket få undantag skall bidraget utgå med samma belopp under hela tiden. Att, såsom är vanligt i Norge, bidraget utgår med ett högre belopp under barnets första levnadsår för att sedan med vissa, vanligen fem års mellanrum, sänkas något, utgör hos oss undantag. Bland de 781 i första instans år 1910 utdömda uppfostringsbi-

dragen förekommo sålunda endast 6 med växlande bidrag under olika tider, nämligen:

1	å	120	kr.	årligen	under	de	2	första	åren	och	sedan	80	kr.	årligen
1	»	144	»	»	»	»	»	»	»	»	»	120	»	»
1	»	180	»	»	»	»	»	»	»	»	»	120	»	»
1	»	60	»	»	»	»	»	»	»	»	»	108	»	»
1	»	120	»	»	»	»	»	»	»	»	»	144	»	»
1	»	120	»	»	»	»	»	»	»	»	»	180	»	»

De tre fall, där bidraget skulle utgå med ett lägre belopp under den första tiden, voro resultat av mellan parterna ingångna förlikningar. Uppgifterna i tab. 8 avse uppfostringsbidraget under barnets första levnadsår.

I denna tabell lämnas en översikt över storleken av de under åren 1910 och 1913 i första instans utdömda periodiska uppfostringsbidragen med skillnad mellan utslag i häradsrätter och i rådhusrätter inom olika län, och i tab. E här nedan äro dessa uppfostringsbidrag procentiskt fördelade i storleksgrupper.

I det stora hela illustrera dessa tabeller på ett slående sätt gällande praxis, att föräldrar till barn utom äktenskapet i motsats till föräldrar till barn inom äktenskapet icke äro pliktiga påkosta barnet mer än vad som är oundgängligen nödvändigt för dess underhåll och uppfostran. Föräldrarnas levnadsomständigheter och förmögenhetsförhållanden äro så gott som utan inflytande på vad

Tab. E. Under åren 1910 och 1913 utdömda årliga uppfostringsbidrag, procentiskt fördelade efter storlek.

		Antal utdömda årliga uppfostringsbidrag om										Samma.
		40 kr. och därunder	41—60 kr.	61—80 kr.	81—100 kr.	101—120 kr.	121—140 kr.	141—160 kr.	161—180 kr.	181—200 kr.	201 kr. o. däröver	
		i procent av samtliga										
År 1910	Häradsrätter	1.7	17.9	21.7	21.0	23.4	0.2	2.7	10.4	0.5	0.5	100.0
	Rådhusrätter	—	1.4	1.1	8.9	45.8	0.3	14.2	26.1	—	2.2	100.0
	Samtliga underrätter	0.9	10.2	12.1	15.4	33.8	0.3	8.0	17.7	0.3	1.3	100.0
År 1913	Häradsrätter	0.5	11.1	13.5	21.8	33.1	—	4.7	13.7	0.8	0.8	100.0
	Rådhusrätter	0.2	0.5	0.2	4.7	32.3	0.2	11.2	40.7	0.2	9.8	100.0
	Samtliga underrätter	0.4	5.5	6.5	12.7	32.7	0.1	8.1	28.0	0.5	5.5	100.0
Åren 1910 och 1913	Häradsrätter	1.1	14.7	17.8	21.4	28.1	0.1	3.6	12.0	0.6	0.6	100.0
	Rådhusrätter	0.1	0.9	0.6	6.6	38.5	0.3	12.5	34.1	0.1	6.3	100.0
	Samtliga underrätter	0.6	7.8	9.2	14.0	33.3	0.2	8.0	28.0	0.4	3.5	100.0

som skall bestå barnet. En välbärgad fader behöver i allmänhet ej kosta på sitt utom äktenskapet födda barn mera än den, som befinner sig i de fattigaste villkor. Att barnet är fött utom äktenskapet medför, att dess underhåll och uppfostran sammanfalla med det underhåll och den uppfostran, de minst bemedlade i samhället giva sina barn. Vådorna härav i form av ökad dödlighet, brottslighet m. m. hava i föregående delar av detta arbete framhållits.

Det oftast förekommande bidraget är sålunda enligt dessa tabeller 101—120 kr. årligen, motsvarande så gott som undantagslöst 10 kr. per månad. Ungefär en tredjedel av de utdömda bidragen tillhörde denna storleksgrupp. Det näst vanligaste beloppet var 161—180 kr. årligen, det vill så gott som utan undantag säga 15 kr. per månad. I övrigt förekommo bidrag från 25 kr. upp till 360 kr, per år. Att så låga belopp som 25—60 kr. förekommo, beror naturligtvis på att käranden av oförstånd eller annan orsak ej begärt högre belopp. En för år 1910 gjord undersökning angående förhållandet mellan uppfostringsbidragets storlek och svarandens yrke har icke givit något särskilt stöd för antagandet, att de lägsta bidragen skulle utgå från fäder i synnerligen betryckta omständigheter. De tre uppfostringsbidragen om 300 kr. och däröver skulle gäldas av en handelsresande, en agronom och en hovmästare.

En jämförelse mellan siffrorna för år 1910 och år 1913 i tab. 8 och tab. E visar, att uppfostringsbidragen äro stadda i stigande, något som väl bör sammanställas med stegringen i inkomster och levnadskostnader. Med inkomst- och levnadskostförhållandena bör även sammanställas den omständigheten, att i det stora hela de av rådhusrätterna utdömda uppfostringsbidragen äro högre än de i häradsrätterna utdömda. Särskilt i Stockholm äro bidragen i allmänhet relativt höga; det här vanligast förekommande uppgår sålunda till 161—180 kr. om året, utgörande 63.0 % av samtliga av rådhusrätten utdömda, och det närmast vanligaste bidragsbeloppet per år stiger till 201 kr. och däröver. För förhållandena i de olika länen hänvisas till tab. 8.

En sammanträngd bild av uppfostringsbidragens storlek enligt utslag av åren 1910 och 1913 giver nedanstående tablå, upptagande de genomsnittliga medelvärdena för årsbidrag:

År 1910	{	Häradsrätter	99.02 kr.
		Rådhusrätter	138.49 ,
		Samtliga underrätter	117.38 ,
År 1913	{	Häradsrätter	111.24 ,
		Rådhusrätter	161.15 ,
		Samtliga underrätter	137.54 ,

Till jämförelse med meddelade uppgifter angående de utdömda barnuppfostringsbidragen må anföras, att enligt den av Allmänna barnhuset tillämpade taxan å fosterlön för genom dess försorg utackorderade barn utgår fosterlönen för närvarande efter år räknat för barn i första levnadsåret med 100 kr., i andra med 80 kr., i tredje med 72 kr. och i fjärde till och med fjortonde levnadsåret med 60 kr., varefter fosterlön upphör. Dessutom utgår från barnhuset beklädnadsersättning, och denna är något högre för äldre barn än för yngre.

Barnsängskostnader. I mål om barnuppfostringsbidrag förekommer ofta från kärandens sida yrkan om att från svaranden utfå ett mindre belopp såsom ersättning för förlossningskostnader eller hälften av desamma. Under denna ersättning inbegripes tydligen allenast de direkta utgifter, som nedkomsten medfört, men däremot icke ersättning för av densamma förorsakad arbetsförmåga och minskad arbetsförtjänst. Endast för de år 1910 avgjorda barnuppfostringsmålen föreliggga fullständiga uppgifter angående dessa barnsängskostnader. Bland de fall, där svaranden år 1910 av underdomstol ålagts att gälda uppfostringsbidrag, förekommo 133 fall, där han tillika ålades att utbetala barnsängskostnad, d. v. s. 17.0 % av samtliga hithörande fall. Av dessa domstolsutslag kommo 84 på häradsrätter och 49 på rådhusrätter, motsvarande respektive 20.0 och 13.6 % av fall, där uppfostringsbidrag utdömts i häradsrätter och i rådhusrätter. Det vanligaste beloppet för utdömd barnsängskostnad utgjorde 21—30 kr., det vill i de flesta fall säga 25 kr. Huru beloppen i övrigt gestaltade sig enligt 1910 års utslag i häradsrätter och rådhusrätter, anges i nedanstående tablå:

Utdömda barnsängskostnader	I härads- rätter	I rådhus- rätter	I samtliga underrätter
10 kr. och därunder	2	1	3
11—20 kr.	13	14	27
21—30 »	32	23	55
31—40 »	7	3	10
41—50 »	26	6	32
51 kr. och däröver	3	1	4
Ej uppgivet belopp	1	1	2
	Summa fall 84	49	133

Det högsta beloppet för utdömd barnsängskostnad utgjorde 150 kr., det lägsta 5 kr.

II. Barnuppfostringsmål i högre instans.

I hovrätterna. I 42 eller 4·5 % av de 932 under år 1910 av underrätterna slutligen avgjorda barnuppfostringsmålen fullföljdes talan till hovrätt. Från underrätterna under Svea hovrätt var detta fallet beträffande 23 mål, 4·2 % av samtliga slutligt avgjorda 550, för underrätterna under Göta hovrätt äro motsvarande siffror 7, 3·1 och 228 samt för underrätterna under hovrätten över Skåne och Blekinge respektive 12, 7·8 och 154. Från häradsrätterna fullföljdes talan i 29 mål, 5·5 % av de 528 slutligt avgjorda och från rådhusrätterna i 13 mål, 3·2 % av de 404 slutligt avgjorda. Huruvida dessa olikheter ifråga om procenten av till hovrätt fullföljda mål bero på annat än tillfälligheter, kan till följd av talens litenhet icke med säkerhet avgöras; dock synes skillnaden emellan härads- och rådhusrätterna alltför stor för att kunna förklaras genom tillfälligheternas spel. — Enligt rättsstatistiken fullföljdes under år 1910 till hovrätt 9·2 % av vid underrätterna avdömda tvistemål; fullföljd till hovrätt är sålunda vida mindre vanlig i barnuppfostringsmål än i tvistemål i allmänhet.¹⁾

Huru de till hovrätt fullföljda målen fördela sig efter vilkendera parten som fullföljt talan, ändringsyrkandets föremål och målens utgång i hovrätten, framgår av nedanstående sammanställning:

Talan fullföljd	Antal mål, i vilka underrätts utslag ändrats. ²⁾ ej ändrats. ³⁾		Summa.
av kändanden, rörande bevisning	10	4) 3	4) 13
, annat	2	2	4
	Summa 12	4) 5	4) 17
av svaranden, rörande bevisning	1	14	15
, annat	4) 3	8	4) 11
	Summa 4) 4	22	4) 26

Såsom mål, i vilka talan fullföljts rörande bevisning hava räknats sådana mål, i vilka enligt de inkomna primäruppgifterna svaranden mot sitt nekande blivit dömd till underhållsskyldighet eller edgång och man sålunda har anledning antaga, att hans klagomål avsett frågan om själva faderskapet. Målens fördelning eftersom talan fullföljts rörande bevisning och rörande annat (understödet belopp, rättegångskostnader m. m.) har sålunda icke gjorts på grundval av direkta uppgifter härom och kan därför betraktas såsom endast tillnärmelsevis riktig.

¹⁾ Det har ansetts riktigast att här jämföra barnuppfostringsmålen med tvistemålen i allmänhet, ehuru i de förstnämnda talan vanligen fullföljes genom besvär liksom i brottmålen.

²⁾ Härunder inbegripna mål, som återförvisats.

³⁾ Mål, som avskrivits, i vilka ändringsyrkandet ej till prövning upptagits, eller i vilka underrättens utslag fastställes.

⁴⁾ Här ibland ett mål, i vilket talan förts av såväl kändanden som svaranden, och vilket alltså är dubbelräknat.

Tab. F. Översikt över år 1913 vid hovrätterna avgjorda barnuppfostringsmål.

H o v r ä t t m. m.	a. Samtliga vademål samt besvärsmål av civil natur.	Barnuppfostringsmål.		D ä r a v				
		Aboluta tal.	I % av a.	ej upptagna till prövning.	återförvisade.	fastställda.	ändrade.	
Svea hovrätt	Vademål	1 485	2	0·1	—	—	2	—
	Besvärsmål	552	54	9·8	4	4	37	9
	Summa	2 037	56	2·7	4	4	39	9
Göta hovrätt	Vademål	770	4	0·5	—	—	2	2
	Besvärsmål	282	39	13·8	1	4	23	11
	Summa	1 052	43	4·1	1	4	25	13
Hovrätten över Skåne och Blekinge	Vademål	485	2	0·4	—	—	1	1
	Besvärsmål	121	11	9·1	—	1	5	5
	Summa	606	13	2·1	—	1	6	6
Samtliga hovrätter	Vademål	2 740	8	0·3	—	—	5	3
	Besvärsmål	955	104	10·9	5	9	65	25
	Summa	3 695	112	3·0	5	9	70	28

I 34 fall av 42 eller 81 % har sålunda utgången i hovrätten blivit till förmån för den part, som i underrätten var kärke, eller i vanliga fall barnets moder, i endast 8 fall eller 19 % av hela antalet har underrättens svarandepart haft framgång.

Till kompletterande av anförda uppgifter angående barnuppfostringsmåls behandling vid hovrätterna meddelas i tab. F här ovan på basis av de från dessa domstolar till Statistiska centralbyrån kvartalsvis insända uppgifterna en översikt över vid de olika hovrätterna år 1913 avgjorda barnuppfostringsmål. Siffrorna i denna tabell böra anses såsom preliminära.

I Högsta domstolen. Av de 42 till hovrätt fullföljda barnuppfostringsmålen, som avgjorts i första instans år 1910, fullföljdes 8 eller 19 % till Högsta domstolen. I 5 mål fullföljdes talan av part, som i hovrätten varit klagande, sålunda i 3 mål av förklaranden i hovrätten. Med hänsyn till partställningen i underrätten fullföljdes talan hos Kungl. Maj:t i 2 mål av käranden och i 6 av svaranden. Icke i något fall har Kungl. Maj:t funnit skäl ändra hovrättens utslag.

Stockholm den 7 september 1916.

Underdånigst
LUDVIG WIDELL.

SVEN ODÉN.

Tab. 1. I första instans avgjorda mål om barn-

1		2	3	B e v i s n i n g								11	
L ä n		Antal avgjorda mål		Erkännande		Ålagd edgång				Vittnesmål eller skriftliga urkunder			
Hr. = Håradsrätter	Rr. = Rådhusrätter	1910	1913	1910	1913	som avlagts		varåt svaranden brustit		1910	1913		
						1910	1913	1910	1913	1910	1913		
Stockholms stad	Rr.	114	202	88	134	14	13	2	6	6	32		
Stockholms län	Hr.	42	47	24	17	5	6	6	6	3	5		
	Rr.	8	8	5	4	1	—	1	—	1	1		
Uppsala län	Hr.	22	22	7	9	3	6	5	—	5	3		
	Rr.	12	19	9	15	—	—	2	—	1	—		
Södermanlands län	Hr.	25	17	14	7	3	—	5	4	2	2		
	Rr.	8	11	8	9	—	—	—	—	—	1		
Östergötlands län	Hr.	24	30	14	15	1	2	6	2	3	3		
	Rr.	17	14	15	8	1	1	—	—	—	2		
Jönköpings län	Hr.	15	14	10	5	1	1	2	1	1	3		
	Rr.	12	6	9	5	2	1	—	—	—	—		
Kronobergs län	Hr.	8	6	4	1	2	1	—	1	2	2		
	Rr.	—	2	—	2	—	—	—	—	—	—		
Kalmar län	Hr.	17	22	7	9	2	5	7	—	1	2		
	Rr.	5	5	4	3	—	—	1	—	—	—		
Gottlands län	Hr.	5	2	1	—	3	—	—	1	1	—		
	Rr.	—	4	—	—	—	—	—	—	—	1		
Blekinge län	Hr.	16	8	8	4	3	1	2	—	1	2		
	Rr.	9	7	7	5	1	—	—	1	—	—		
Kristianstads län	Hr.	19	31	12	14	2	5	3	4	—	5		
	Rr.	10	9	8	5	—	—	2	—	—	2		
Malmöhus län	Hr.	39	53	27	20	4	6	1	5	6	13		
	Rr.	61	60	49	38	4	1	1	3	7	4		
Hallands län	Hr.	10	17	4	5	2	3	4	1	1	4		
	Rr.	4	2	2	2	—	—	—	—	—	—		
Göteborgs och Bohus län	Hr.	20	18	13	1	2	3	4	2	—	3		
	Rr.	48	49	44	33	1	2	2	2	—	5		
Älvsborgs län	Hr.	10	21	4	6	4	3	1	3	—	4		
	Rr.	14	11	14	3	—	—	—	—	—	1		
Skaraborgs län	Hr.	20	12	7	1	3	2	6	4	1	2		
	Rr.	4	3	3	2	—	—	1	—	—	—		
Värmlands län	Hr.	44	57	28	15	3	10	4	7	4	10		
	Rr.	8	12	7	6	—	—	1	—	—	2		
Örebro län	Hr.	17	30	8	11	3	—	1	4	1	6		
	Rr.	6	11	4	5	—	—	1	—	1	1		
Västmanlands län	Hr.	20	21	13	8	2	1	3	—	—	1		
	Rr.	9	10	7	8	1	1	1	—	—	1		
Kopparbergs län	Hr.	23	28	11	5	2	—	3	4	4	9		
	Rr.	6	4	6	2	—	—	—	—	—	—		
Gävleborgs län	Hr.	46	38	25	8	8	6	11	9	1	10		
	Rr.	26	20	21	19	1	—	4	—	—	1		
Västernorrlands län	Hr.	45	41	23	12	6	9	9	4	1	2		
	Rr.	16	13	12	5	1	—	1	2	—	2		
Jämtlands län	Hr.	11	21	8	8	1	5	—	3	1	1		
	Rr.	3	4	2	2	1	—	—	—	—	2		
Västerbottens län	Hr.	9	10	2	1	—	3	3	2	2	1		
	Rr.	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—		
Norrbottnens län	Hr.	21	16	10	3	—	—	6	5	3	3		
	Rr.	4	—	3	—	—	—	1	—	—	—		
Hela riket		Hr.	528	582	284	185	64	80	92	72	43		
	Rr.	404	487	327	316	30	20	19	17	17	58		
	Sa	932	1 069	611	501	94	100	111	89	60	166		

uppfostningsbidrag åren 1910 och 1913, länsvis.

12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	I	
Domstolens slutliga beslut										L ä n	
Ingen eller ej uppgiven		Förlikning fastställd		K ä r o m å l e t							
				hett eller delvis bifallet		ej bifallet		ej till prövning upptaget			
1910	1913	1910	1913	1910	1913	1910	1913	1910	1913	Hr. = Häradsrätter	Rr. = Rådhusrätter
4	17	—	—	94	179	20	23	—	—	Rr.	Stockholms stad
4	13	2	—	31	7	9	10	—	—	Hr.	Stockholms län
—	3	—	—	7	5	1	2	—	1	Rr.	
2	4	—	3	17	12	5	7	—	—	Hr.	Uppsala län
2	2	2	3	10	15	—	1	—	—	Rr.	
1	4	—	—	19	15	6	1	—	—	Hr.	Södermanlands län
—	1	1	—	6	10	—	1	1	—	Rr.	
—	8	—	1	22	24	2	5	—	—	Hr.	Östergötlands län
1	3	—	—	15	13	2	1	—	—	Rr.	
1	4	—	3	12	9	2	2	—	1	Hr.	Jönköpings län
1	—	1	—	9	5	2	1	—	—	Rr.	
—	1	—	—	5	4	3	2	—	—	Hr.	Kronobergs län
—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	Rr.	
—	6	—	—	15	16	2	5	—	—	Hr.	Kalmar län
—	1	—	—	5	5	—	—	—	1	Rr.	
—	1	—	—	2	2	3	—	—	—	Hr.	Gottlands län
—	2	—	—	—	3	—	1	—	—	Rr.	
2	1	—	—	11	6	5	2	—	—	Hr.	Blekinge län
1	1	—	—	7	7	2	—	—	—	Rr.	
2	3	—	—	15	23	4	7	—	—	Hr.	Kristianstads län
—	2	—	—	10	8	—	1	—	1	Rr.	
1	9	1	—	30	41	8	12	—	—	Hr.	Malmöhus län
—	14	—	—	56	59	5	1	—	—	Rr.	
—	4	—	1	9	12	1	4	—	—	Hr.	Hallands län
—	—	—	—	2	2	2	—	—	—	Rr.	
1	9	—	—	17	13	3	5	—	—	Hr.	Göteborgs och Bohus län
1	7	1	—	44	47	2	2	—	1	Rr.	
1	5	—	—	5	13	5	7	—	—	Hr.	Älvsborgs län
—	7	—	—	14	10	—	1	—	—	Rr.	
3	3	2	1	14	7	4	4	—	—	Hr.	Skaraborgs län
—	1	—	—	4	3	—	—	—	—	Rr.	
5	15	2	6	36	41	6	10	—	—	Hr.	Värmlands län
—	4	—	—	8	11	—	1	—	—	Rr.	
4	9	4	3	10	25	3	1	—	—	Hr.	Örebro län
—	5	—	—	6	11	—	—	—	1	Rr.	
2	6	1	—	16	20	3	1	—	—	Hr.	Västmanlands län
—	—	—	—	8	9	1	1	—	—	Rr.	
3	10	2	—	18	23	3	5	—	—	Hr.	Kopparbergs län
—	2	—	—	6	4	—	—	—	—	Rr.	
1	5	—	—	37	28	9	10	—	—	Hr.	Gävleborgs län
—	—	—	—	25	20	1	—	—	—	Rr.	
7	7	2	—	32	26	11	13	—	—	Hr.	Västernorrlands län
1	4	—	—	14	11	2	2	—	2	Rr.	
1	4	—	—	8	11	3	9	—	—	Hr.	Jämtlands län
—	—	—	—	2	3	1	1	—	—	Rr.	
2	3	—	1	7	6	2	3	—	—	Hr.	Västerbottens län
—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	Rr.	
2	3	2	—	14	10	5	5	—	—	Hr.	Norrbottens län
—	—	—	—	4	—	—	—	—	1	Rr.	
45	137	18	19	402	424	107	130	1	9	Hr.	Hela riket
11	76	5	3	356	443	41	40	2	1	Rr.	
56	213	23	22	758	867	148	170	3	10	Sa	

Tab. 2. Kombinerade yrken för mödrar och svarande i

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		M ö d r a r n a s											
Svarandenas yrke ¹⁾		Hemmansägare	Hemmansägare och arrendatorsdöttrar	Övriga hemmadöttrar av medelklass	Handelsbiträdeskor	Lärarinnor	Butiksbiträden	Barnmorskor	Sömmerskor	Tvåterskor	Mejerskor	Upppasserskor och städerskor	
1	Fabrikörer och dylika	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
2	Kontorspersonal och ingenjörer	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
3	Civila ämbets- och tjänstemän	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Officerare	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
5	Sjökapten	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Fria yrken	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	Samtliga i grupp I	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2
8	Hemmansägare	—	15	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—
9	Hemmansägarsöner	1	25	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—
10	Arrendatorer och deras söner	—	2	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—
11	Handlande (mindre)	—	1	1	—	—	1	—	2	—	—	—	—
12	Handelsbiträden	—	1	1	—	—	—	—	2	1	—	—	—
13	Övriga näringsidkare	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14	Styrmän och maskinister	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
15	Verkmästare	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	Underofficerare	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—
17	Folkskollärare	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—
18	Övriga i grupp II	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
19	Samtliga i grupp II	1	45	2	—	1	3	—	9	1	—	—	1
20	Lägenhetsinnehavare och torpare	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21	Deras söner	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
22	Rättare och trädgårdsmästare	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
23	Statare	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Övriga arbetare inom jordbruk	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
25	Fiskare och deras söner	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
26	Sjömän	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
27	Gruv-, industri- o. hantverksarb.	—	4	2	1	—	3	1	6	2	1	—	5
28	Hantverkare utan uppgiven social ställning	—	10	1	—	1	—	—	8	3	3	—	—
29	Övriga arbetare	—	20	—	—	—	1	—	7	3	—	—	4
30	Betjänte vid post, telegraf o. järnv.	—	1	—	1	—	2	—	2	—	—	—	1
31	Militärt manskap	—	2	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—
32	Övriga i grupp III	—	—	—	—	—	1	—	6	—	1	—	3
33	Okända yrken	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
34	Samtliga i grupp III	—	55	4	2	1	7	1	30	9	5	—	13
35	Summa mödrar	1	101	6	3	2	10	1	39	10	5	—	16
Därav i mål, där käromålet													
36	bifallits {	Häradsrätter	—	77	4	1	2	2	—	11	4	2	—
37		Rådhusrätter	—	4	1	2	—	5	1	25	5	2	12
38		Samtl. underrätter	—	81	5	3	2	7	1	36	9	4	12
39	ej bifallits {	Häradsrätter	1	20	1	—	—	—	2	—	1	—	—
40		Rådhusrätter	—	—	—	—	—	3	—	1	1	—	4
41		Samtl. underrätter	1	20	1	—	—	3	—	3	1	1	4

¹⁾ Mödrar liksom svarande uti mål angående flera barn äro här medräknade lika många gånger

År 1910 avgjorda barnuppfostringsmål i första instans.

13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	
y r k e ¹⁾									Summa svarande	Därav i mål, där käromålet						
Tjänarinnor	Fabriksarbetskor	Övriga arbetskor	Torpar-, statar- och jordbruksarb. döttrar	Övriga arbetardöttrar	Övriga hemmadöttrar av arbetarklass	Inhyes	fattighjon	Utän uppgeivet yrke		bifallits			ej bifallits			
										Hä-rads-rätter	Råd-hus-rätter	Samt-liga under-rätter	Hä-rads-rätter	Råd-hus-rätter	Samt-liga under-rätter	
5	—	—	—	1	—	—	—	4	12	2	4	6	1	5	6	1
1	—	—	—	—	—	—	—	4	6	1	5	6	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	1	—	—	3
—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	1	—	1	—	—	—	4
1	—	1	—	—	—	—	—	—	3	—	2	2	—	1	—	5
—	—	—	—	—	—	—	—	2	2	1	1	2	—	—	—	6
7	—	1	—	1	1	—	—	11	25	5	12	17	2	6	8	7
25	—	5	4	2	1	—	—	7	63	35	—	35	28	—	28	8
29	—	3	2	5	1	2	—	7	75	56	1	57	18	—	18	9
1	—	3	—	—	—	—	—	3	10	7	—	7	3	—	3	10
2	1	1	—	—	1	—	—	10	20	7	11	18	—	2	2	11
5	1	1	—	1	1	—	—	5	19	4	13	17	1	1	2	12
—	—	—	—	—	—	—	—	3	4	2	1	3	—	1	1	13
—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	14
1	—	—	—	—	—	—	—	2	4	—	3	3	—	1	1	15
1	1	—	—	—	—	—	—	1	4	—	3	3	1	—	1	16
—	—	—	—	—	—	—	—	2	3	1	1	2	1	—	1	17
2	—	—	—	—	—	—	—	3	6	1	3	4	—	2	2	18
66	3	13	6	9	4	2	—	43	209	113	37	150	52	7	59	19
2	—	1	—	—	—	—	—	1	6	4	—	4	1	1	2	20
3	—	2	—	—	—	—	—	—	7	6	—	6	1	—	1	21
5	—	—	—	—	—	—	—	—	6	4	2	6	—	—	—	22
2	—	—	1	—	—	—	—	—	3	3	—	3	—	—	—	23
50	1	1	4	4	2	—	—	18	89	73	3	76	13	—	13	24
—	—	—	—	—	—	—	—	2	3	2	1	3	—	—	—	25
—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	—	2	2	—	—	—	26
41	38	12	1	8	7	—	1	49	182	49	120	169	7	6	13	27
18	11	6	1	4	2	—	—	23	91	35	42	77	9	5	14	28
69	22	19	5	9	4	—	1	58	222	107	91	198	19	5	24	29
14	2	1	—	—	1	—	—	7	32	8	19	27	2	3	5	30
21	5	1	—	1	2	—	—	7	41	13	21	34	3	4	7	31
21	1	1	—	—	1	—	—	12	47	4	31	35	2	10	12	32
2	1	2	—	1	1	—	—	2	14	9	3	12	2	—	2	33
248	81	46	14	27	20	—	2	180	745	317	335	652	59	34	93	34
321	84	60	20	37	25	2	2	234	979	435	384	819	113	47	160	35
163	9	27	16	25	7	—	2	83	435	—	—	—	—	—	—	36
102	68	22	—	8	11	—	—	116	384	—	—	—	—	—	—	37
265	77	49	16	33	18	—	2	199	819	—	—	—	—	—	—	38
39	3	10	4	4	5	2	—	21	113	—	—	—	—	—	—	39
17	4	1	—	—	2	—	—	14	47	—	—	—	—	—	—	40
56	7	11	4	4	7	2	—	35	160	—	—	—	—	—	—	41

som det antal barn målet avsett, såvida barnen icke äro tvillingar.

Tab. 3. Ålders- och yrkesförhållanden för mödrarna i avgjorda barnuppfostringsmål i första instans år 1910.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Mödrarnas ålder vid nedkomsten samt yrke	Med barn utom äktenskapet nedkomna mödrar år 1909 ¹⁾			Av barnuppfostringsmål i första instans berörda mödrar år 1910 ²⁾			Procenttal ⁴⁾		
	a) Landsbygd	b) Städer	c) Riket	a ₁) Häradsrätter	b ₁) Rådhusrätter	c ₁) Samtliga underätter	a ₁ i % av a	b ₁ i % av b	c ₁ i % av c
<i>Ålder.</i>									
Under 20 år	1 891	960	2 851	96	65	161	5·5	7·3	6·1
20—25	4 361	2 906	7 267	226	169	395	5·6	6·2	5·9
25—30	2 227	1 726	3 953	95	89	184	4·6	5·6	5·0
30—35	1 208	922	2 130	57	48	105	5·1	5·6	5·4
35—40	669	450	1 119	17	23	40	2·7	5·6	3·8
Över 40	328	156	484	13	7	20	4·6	4·5	4·5
Okänd ålder	—	—	—	44	30	74	—	—	—
Summa	10 684	7 120	17 804	548	431	979	5·1	6·1	5·5
<i>Yrke.</i>									
Hemmadöttrar hos jordbrukare	2 593	12	2 605	117	4	121	4·5	33·3	4·6
Arbetardöttrar	806	81	887	41	21	62	5·1	25·9	7·0
Övriga hemmadöttrar	181	219	400	5	1	6	2·8	0·5	1·5
Butiksbiträden	8	52	60	2	8	10	25·0	15·4	16·7
Sömmerskor	106	203	309	13	26	39	12·3	12·8	12·6
Tvätterskor	26	79	105	4	6	10	15·4	7·6	9·5
Uppasserskor (å värdsh. o. d.)	12	61	73	—	16	16	—	26·2	21·9
Tjänarinor	²⁾ 3 513	²⁾ 1 140	²⁾ 4 653	202	119	321	5·8	10·4	6·9
Fabriksarbeterskor	219	623	842	12	72	84	5·5	11·6	10·0
Arbeterskor av obestämt slag	667	160	827	37	23	60	5·5	14·4	7·3
Övriga uppgivna yrken	165	141	306	7	5	12	4·2	3·5	3·9
Fattighjon	55	11	66	2	—	2	3·6	—	3·0
Utan yrke, men namngivna	2 127	3 594	5 721	106	130	236	5·0	3·6	4·1
Okända mödrar	206	744	950	—	—	—	—	—	—
Summa	10 684	7 120	17 804	548	431	979	5·1	6·1	5·5

¹⁾ Trolovade mödrar ej medräknade.

²⁾ Inklusiva f. d. yrkesutöverskor i allmänhet.

³⁾ Jfr not till tab. 2.

⁴⁾ Vid denna procentberäkning hava de i kol. 5—7 upptagna mödrarna av okänd ålder utproportionerats.

Tab. 4. Barn, för vilka mål om uppfostringsbidrag i första instans avgjorts år 1910, med fördelning efter ålder och kön.

Barnets ålder vid tiden för rättens utslag	Samtliga ifrågavarande barn			Barn för vilka uppfostringsbidrag utdömts ¹⁾		
	2	3	4	5	6	7
	Häradsrätter	Rådhusrätter	Samtliga underrätter	Häradsrätter	Rådhusrätter	Samtliga underrätter
<i>Absoluta tal</i>						
Under 3 mån.	19	46	65	18	44	62
3-6 "	46	70	116	41	60	101
6-9 "	68	64	132	56	54	110
9-12 "	71	33	104	61	27	88
Under 1 år	204	213	417	176	185	361
1-2 "	179	95	274	126	89	215
2-3 "	66	48	114	51	46	97
3-4 "	33	29	62	28	27	55
4-5 "	19	18	37	15	16	31
5-6 "	17	8	25	13	7	20
6-7 "	9	10	19	8	10	18
7-10 "	14	10	24	10	6	16
10-13 "	14	2	16	12	1	13
Över 13 "	2	3	5	2	2	4
Summa barn	557	436	993	441	389	830
Därav mankön	284	220	504	223	196	419
kvinnkön	273	216	489	218	193	411
<i>Procenttal</i>						
Under 3 mån.	3.4	10.5	6.5	4.1	11.3	7.5
3-6 "	8.3	16.1	11.7	9.3	15.4	12.2
6-9 "	12.2	14.7	13.3	12.7	13.9	13.2
9-12 "	12.7	7.6	10.5	13.8	7.0	10.6
Under 1 år	36.6	48.9	42.0	39.9	47.6	43.5
1-2 "	32.1	21.8	27.6	28.6	22.9	25.9
2-3 "	11.9	11.0	11.5	11.6	11.8	11.7
3-4 "	5.9	6.6	6.3	6.3	6.9	6.6
4-5 "	3.4	4.1	3.7	3.4	4.1	3.7
5-6 "	3.1	1.8	2.5	2.9	1.8	2.4
6-7 "	1.6	2.3	1.9	1.8	2.6	2.2
7-10 "	2.5	2.3	2.4	2.3	1.5	1.9
10-13 "	2.5	0.5	1.6	2.7	0.3	1.6
Över 13 "	0.4	0.7	0.5	0.5	0.5	0.5
Summa barn	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
Därav mankön	51.0	50.5	50.8	50.6	50.4	50.5
kvinnkön	49.0	49.5	49.2	49.4	49.6	49.5

¹⁾ Inklusive de barn, som tillförsäkrats uppfostringsbidrag genom av rätten fastställd förlikning.

Tab. 5. Bevisningen vid i första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag åren 1910 och 1913.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Bevisning	Käromålet bifallet ¹⁾			Käromålet ej bifallet ²⁾			Samtliga mål		
	Härads-rätter	Rådhus-rätter	Samtliga under-rätter	Härads-rätter	Rådhus-rätter	Samtliga under-rätter	Härads-rätter	Rådhus-rätter	Samtliga under-rätter
Absoluta tal									
<i>År 1910.</i>									
Erkännande	284	324	608	—	3	3	284	327	611
Ed som avlagts	—	—	—	64	30	94	64	30	94
Ed varåt svaranden brustit	92	19	111	—	—	—	92	19	111
Vittnesmål o. dyl.	29	14	43	14	3	17	43	17	60
Ingen eller ej uppgiven bevisning	15	4	19	30	7	37	45	11	56
Summa mål	420	361	781	108	43	151	528	404	932
<i>År 1913.</i>									
Erkännande	185	316	501	—	—	—	185	316	501
Ed som avlagts	—	—	—	80	20	100	80	20	100
Ed varåt svaranden brustit	72	17	89	—	—	—	72	17	89
Vittnesmål o. dyl.	77	44	121	31	14	45	108	58	166
Ingen eller ej uppgiven bevisning	109	69	178	28	7	35	137	76	213
Summa mål	443	446	889	139	41	180	582	487	1 069
Procenttal									
<i>År 1910.</i>									
Erkännande	67.6	89.7	77.9	—	7.0	2.0	53.8	81.0	65.6
Ed som avlagts	—	—	—	59.2	69.7	62.2	12.1	7.4	10.1
Ed varåt svaranden brustit	21.9	5.3	14.2	—	—	—	17.4	4.7	11.9
Vittnesmål o. dyl.	6.9	3.9	5.5	13.0	7.0	11.3	8.2	4.2	6.4
Ingen eller ej uppgiven bevisning	3.6	1.1	2.4	27.8	16.3	24.5	8.5	2.7	6.0
Summa mål	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
<i>År 1913.</i>									
Erkännande	41.8	70.8	56.4	—	—	—	31.8	64.9	46.9
Ed som avlagts	—	—	—	57.6	48.8	55.6	13.7	4.1	9.4
Ed varåt svaranden brustit	16.2	3.8	10.0	—	—	—	12.4	3.5	8.3
Vittnesmål o. dyl.	17.4	9.9	13.6	22.3	34.1	25.0	18.6	11.9	15.5
Ingen eller ej uppgiven bevisning	24.6	15.5	20.0	20.1	17.1	19.4	23.5	15.6	19.9
Summa mål	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

¹⁾ Inklusive av rätten fastställda förlikningar.

²⁾ Inklusive ej till prövning upptagna mål.

Tab. 6. I första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag år 1913, fördelade efter bevisning och antal rättegångstillfällen.

1	2	3	4	5	6	7	8
Antal rättegångstillfällen	Erkännande	Alagd edgång	Därav ed		Vittnesmål, skriftliga urkunder	Ingen eller ej uppgiven bevisning	Summa mål
			som avlagts	varåt svaranden brustit			
<i>Häradsrätter</i>							
1 rättegångstillfälle	149	—	—	—	14	75	238
2 rättegångstillfällen	24	7	2	5	29	31	91
3	8	32	17	15	32	17	89
4	2	51	25	26	15	7	75
5	1	32	15	17	10	5	48
6	1	18	13	5	3	2	24
7	—	6	5	1	3	—	9
8	—	3	2	1	1	—	4
9 och flera	—	3	1	2	1	—	4
Summa mål	185	152	80	72	108	137	582
<i>Rådhusrätter</i>							
1 rättegångstillfälle	251	—	—	—	4	40	295
2 rättegångstillfällen	48	—	—	—	23	24	95
3	11	6	2	4	13	7	37
4	4	13	6	7	9	3	29
5	1	7	5	2	2	—	10
6	1	5	4	1	2	1	9
7	—	2	—	2	3	—	5
8	—	2	2	—	1	—	3
9 och flera	—	2	1	1	1	1	4
Summa mål	316	37	20	17	58	76	487
<i>Samtliga underrätter</i>							
1 rättegångstillfälle	400	—	—	—	18	115	533
2 rättegångstillfällen	72	7	2	5	52	55	186
3	19	38	19	19	45	24	126
4	6	64	31	33	24	10	104
5	2	39	20	19	12	5	58
6	2	23	17	6	5	3	33
7	—	8	5	3	6	—	14
8	—	5	4	1	2	—	7
9 och flera	—	5	2	3	2	1	8
Summa mål	501	189	100	89	166	213	1 069

Tab. 7. I första instans avgjorda mål om barnuppfostringsbidrag år 1913, fördelade efter antal rättegångstillfällen och rättegångstid.

1	2												14	15		
	Antal mål, där tiden mellan första rättegångstillfallet och rättsens utslag utgjort														Summa mål	Däraf käromålet bifallet ¹⁾
	0 dag	1-30 dagar	1-2 mån.	2-3 mån.	3-6 mån.	6-9 mån.	9-12 mån.	1-1 ¹ / ₂ år	1 ¹ / ₂ -2 år	2-2 ¹ / ₂ år	2 ¹ / ₂ -3 år	öfver 3 år				
Häradsrätter																
1 rättegångstillfälle	55	71	73	25	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	238	230
2 rättegångstillfällen	—	6	14	12	51	7	1	—	—	—	—	—	—	—	91	76
3	—	—	—	5	22	35	15	10	1	—	1	—	—	—	89	53
4	—	—	—	1	11	23	17	11	9	1	2	—	—	—	75	41
5	—	—	—	—	2	17	11	9	7	2	—	—	—	—	48	28
6	—	—	—	—	—	2	9	5	2	2	4	—	—	—	24	8
7	—	—	—	—	—	—	3	4	1	1	1	—	—	—	9	3
8	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	4	1
9 och flera	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2	1	—	—	4	3
Summa mål	55	77	87	43	100	84	49	44	25	5	10	3	—	582	443	
Däraf käromålet bifallet ¹⁾	51	76	86	36	76	45	33	23	9	3	5	—	—	443		
Rådhusrätter																
1 rättegångstillfälle	260	30	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	295	293
2 rättegångstillfällen	—	77	14	3	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	95	86
3	—	2	16	10	8	—	—	1	—	—	—	—	—	—	37	30
4	—	—	3	16	9	1	—	—	—	—	—	—	—	—	29	20
5	—	—	—	3	6	—	—	—	1	—	—	—	—	—	10	5
6	—	—	—	3	4	2	—	—	—	—	—	—	—	—	9	5
7	—	—	—	—	2	2	1	—	—	—	—	—	—	—	5	4
8	—	—	—	—	1	1	—	—	1	—	—	—	—	—	3	1
9 och flera	—	—	—	—	1	3	—	—	—	—	—	—	—	—	4	2
Summa mål	260	109	38	35	32	9	1	1	2	—	—	—	—	487	446	
Däraf käromålet bifallet ¹⁾	259	104	31	22	20	7	1	1	1	—	—	—	—	446		
Samtliga underrätter																
1 rättegångstillfälle	315	101	78	25	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	533	523
2 rättegångstillfällen	—	83	28	15	52	7	1	—	—	—	—	—	—	—	186	162
3	—	2	16	15	30	35	15	11	1	—	1	—	—	—	126	83
4	—	—	3	17	20	24	17	11	9	1	2	—	—	—	104	61
5	—	—	—	3	8	17	11	9	8	2	—	—	—	—	58	33
6	—	—	—	3	4	4	2	9	5	2	4	—	—	—	33	13
7	—	—	—	—	2	2	4	4	1	—	1	—	—	—	14	7
8	—	—	—	—	1	1	—	—	3	—	—	2	—	—	7	2
9 och flera	—	—	—	—	1	3	—	1	—	—	2	1	—	—	8	5
Summa mål	315	186	125	78	132	93	50	45	27	5	10	3	—	1 069	889	
Däraf käromålet bifallet ¹⁾	310	180	117	58	96	52	34	24	10	3	5	—	—	889		

¹⁾ Inklusive av rätten fastställda förlikningar.

Tab. 8. I första instans utdömda uppfostringsbidrag åren 1910 och 1913, länsvis.

Län	Antal mål, där det utdömda uppfostringsbidraget per barn och år uppgivits till											Summa mål med uppgifter om periodiska uppfostringsbidrag	Summa mål, där uppfostringsbidrag utdömts	Övriga mål, där uppfostringsbidrag utdömts	Summa mål, där uppfostringsbidrag utdömts
	40 kr. och därför	41-60 kr.	61-80 kr.	81-100 kr.	101-120 kr.	121-140 kr.	141-160 kr.	161-180 kr.	181-200 kr.	201 kr. o. därför	201 kr. o. därför				
Stockholms stad	Rr.	1	2	1	3	14	—	38	170	—	41	270	—	3	273
Stockholms län	Hr.	—	5	2	8	20	—	4	28	—	1	68	—	2	70
	Rr.	—	—	1	2	2	—	1	6	—	—	12	—	—	12
Uppsala län	Hr.	—	12	6	4	6	—	1	2	—	—	31	—	1	32
	Rr.	—	—	—	3	14	—	5	8	—	—	29	—	1	30
Södermanlands län	Hr.	1	6	7	1	5	—	1	1	—	—	34	—	—	34
	Rr.	—	2	—	1	5	—	5	3	—	1	17	—	—	17
Östergötlands län	Hr.	—	8	23	5	4	—	2	—	—	—	42	—	5	47
	Rr.	—	—	—	6	17	—	3	2	—	—	28	—	—	28
Jönköpings län	Hr.	—	2	3	3	4	—	1	3	—	2	18	—	6	24
	Rr.	—	—	1	10	1	—	1	1	—	—	14	—	1	15
Kronobergs län	Hr.	—	—	3	2	3	—	—	1	—	—	9	—	—	9
	Rr.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	1	2
Kalmar län	Hr.	1	6	3	8	5	—	1	5	—	—	30	—	1	31
	Rr.	—	—	1	1	3	—	1	4	—	—	10	—	—	10
Gottlands län	Hr.	—	—	2	1	1	—	—	—	—	—	4	—	—	4
	Rr.	—	—	—	2	1	—	—	—	—	—	3	—	—	3
Blekinge län	Hr.	—	1	2	3	8	—	—	2	—	—	16	—	1	17
	Rr.	—	—	—	—	3	—	3	8	—	—	14	—	—	14
Kristianstads län	Hr.	—	—	4	12	11	—	2	—	—	1	30	—	8	38
	Rr.	—	—	—	6	8	—	3	—	—	—	17	—	1	18
Malmöhus län	Hr.	1	5	5	9	22	—	6	12	—	—	60	—	12	72
	Rr.	—	—	—	8	50	—	22	24	1	4	109	—	6	115
Hallands län	Hr.	—	1	2	10	8	—	—	1	—	—	22	—	—	22
	Rr.	—	—	—	—	3	—	1	—	—	—	4	—	—	4
Göteborgs och Bohus län	Hr.	—	1	3	16	8	—	—	1	—	—	29	—	1	30
	Rr.	—	—	—	—	79	1	4	6	—	—	90	—	2	92
Älvsborgs län	Hr.	1	—	7	6	2	—	—	1	—	—	17	—	1	18
	Rr.	—	1	—	1	17	—	3	2	—	—	24	—	—	24
Skaraborgs län	Hr.	2	8	2	4	4	—	1	1	—	—	22	—	2	24
	Rr.	—	1	—	—	—	—	1	3	—	—	7	—	—	7
Värmlands län	Hr.	—	26	25	20	6	—	1	1	—	1	80	—	5	85
	Rr.	—	—	—	—	15	1	1	2	—	—	19	—	—	19
Örebro län	Hr.	—	9	12	9	7	—	—	—	—	—	38	—	4	42
	Rr.	—	—	—	3	10	—	2	1	—	1	17	—	—	17
Västmanlands län	Hr.	—	3	6	6	18	1	1	1	—	—	36	—	1	37
	Rr.	—	—	1	—	5	—	4	7	—	—	17	—	—	17
Kopparbergs län	Hr.	—	4	2	9	22	—	—	5	—	1	43	—	—	43
	Rr.	—	—	—	2	3	—	1	3	—	1	10	—	—	10
Gävleborgs län	Hr.	—	6	6	12	28	—	3	6	—	1	62	—	3	65
	Rr.	—	—	—	2	32	—	2	7	—	1	44	—	1	45
Västernorrlands län	Hr.	1	5	6	9	15	—	3	18	—	2	59	—	1	60
	Rr.	—	—	—	1	17	—	1	5	—	—	24	—	1	25
Jämtlands län	Hr.	—	4	5	4	6	—	—	—	—	—	19	—	—	19
	Rr.	—	—	—	—	4	—	—	1	—	—	5	—	—	5
Västerbottens län	Hr.	—	3	2	1	3	—	—	1	—	—	10	—	4	14
	Rr.	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	1
Norrbottnens län	Hr.	2	2	4	4	2	—	—	1	—	—	21	—	5	26
	Rr.	—	1	—	—	1	—	—	2	—	—	4	—	—	4
Hela riket	Hr.	9	117	142	171	225	1	29	96	5	5	800	—	63	863
	Rr.	1	7	5	52	304	2	90	269	1	50	790	—	17	807
	Sa	10	124	147	223	529	3	128	365	6	55	1 590	—	80	1 670
Därav: År 1910	Hr.	7	74	90	87	97	1	11	43	2	2	414	—	6	420
	Rr.	—	5	4	32	165	1	51	94	—	8	360	—	1	361
	Sa	7	79	94	119	262	2	62	137	2	10	774	—	7	781
År 1913	Hr.	2	43	52	84	128	—	18	53	3	3	386	—	57	443
	Rr.	1	2	1	20	139	1	48	175	1	42	430	—	16	446
	Sa	3	45	53	104	267	1	66	228	4	45	816	—	73	889

- X) Avlönings- och pensionsstatistik**, av Statistiska centralbyrån: häftena I: 1—10, utgivna åren 1988—1915.
- Y) Sparbanksstatistik.**
- I. Sparbanker^o och liknande penninginrättningar [Sparbanker och folkbanker], av Statistiska centralbyrån: åren 1893—1910.* [Årgångarna 1860—1892 offentliggjorda i Statistisk tidskrift.]
 - II. Postsparbanken, av Styrelsen för postsparbanken: åren 1893—1910.* [Årgångarna 1884—1892 särskilt offentliggjorda.]

Sveriges officiella statistik.

[Är avdelning förut offentliggjord i serien Bidrag till Sveriges officiella statistik, angives inom parantes avdelningens littera i nämnda serie.]

Folkmängden och dess förändringar.

- Folkräkningen 1910, av Statistiska centralbyrån: 1 och 2. [Litt. A.]
- Folkmängden inom administrativa områden, av Statistiska centralbyrån: åren 1910—1915. [Litt. A.]
- Befolkningsrörelsen, av Statistiska centralbyrån: åren 1911—1913. [Litt. A.]
- Ut- och invandring, av Statistiska centralbyrån: åren 1911—1915. [Litt. A.]
- Dödsorsaker, av Statistiska centralbyrån: åren 1911 och 1912.
- Dödlighets- och livslängdstabeller för årtiondet 1901—1910, av Statistiska centralbyrån.

Hälsa- och sjukvård.

- Allmän hälsa- och sjukvård, av Medicinalstyrelsen: åren 1911—1914. [Litt. K.]
- Sinnessjukvården i riket, av Medicinalstyrelsen: åren 1911—1914. [Litt. K.]
- Hälsa- och sjukvård vid armén, av Arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse: åren 1911—1915.
- Hälsa- och sjukvård vid marinen, av Marinöverläkaren: åren 1911/12—1915/16.

Lantmäteri.

- Lantmäteri, av Lantmäteristyrelsen: åren 1911—1915. [Litt. O.]

Jordbruk med binäringar.

- Jordbruk och boskapsskötsel, av Statistiska centralbyrån: år 1913. [Litt. N.]
- Årsväxten, preliminär redogörelse, av Statistiska centralbyrån: åren 1911—1915. [Litt. N.]
- Mejerihanteringen, av Statistiska centralbyrån: år 1913.
- Fiske, av Statistiska centralbyrån: år 1914.

Skogshushållning.

- Kungl. Domänstyrelsens förvaltning, av Domänstyrelsen: åren 1911—1914. [Litt. Q.]

Industri och bergshantering.

- Industri, av Kommerskollegium: åren 1911—1914. [Litt. D.]
- Bergshantering, av Kommerskollegium: åren 1911—1915. [Litt. C.]
- Textil- och beklädnadsindustrien, specialundersökning, av Kommerskollegium.
- Läder- hår- och gummivaruindustrien, specialundersökning, av Kommerskollegium.

Handel.

- Handel, av Kommerskollegium: åren 1911—1914. [Litt. F.]

Sjöfart.

- Sjöfart, av Kommerskollegium: åren 1911—1914. [Litt. E.]

Lotsverket.

- Lotsverket, av Lotsstyrelsen: åren 1911—1915. [Litt. T.]

Allmänna väg- och vattenbyggnader.

- Allmänna väg- och vattenbyggnader, av Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen: åren 1911—1914. [Litt. S.]

Järnvägar.

- Statens järnvägar, av Järnvägsstyrelsen: åren 1911—1915. [Litt. L.]
- Allmän järnvägsstatistik, av Järnvägsstyrelsen: åren 1911—1913. [Litt. I.]

Postverket.

- Postverket, av Generalpoststyrelsen: åren 1911—1915. [Litt. M.]

Telefon och telegraf.

- Telefon och telegraf, av Telegrafstyrelsen: åren 1911—1915. [Litt. I.]

Sparbanker.

- Postsparbanken: av Styrelsen för postsparbanken: åren 1911—1915. [Litt. Y: II.]
- Allmän sparbanksstatistik, av Statistiska centralbyrån: åren 1911—1914. [Litt. Y: I.]

Försäkringsväsen.

- Riksförsäkringsanstalten, av anstalten: åren 1911—1914.
- Registrerade sjukkassor, av Socialstyrelsen: åren 1911 och 1912.
- Enskilda försäkringsanstalter, av Försäkringsinspektionen: år 1913: I—III, år 1914: I—II.

Socialstatistik.

- Arbetartillgång, arbetstid och arbetslön inom Sveriges jordbruk, av Kommerskollegii avdelning för arbetstatistik: år 1911; av Socialstyrelsen: åren 1912—1914.
- Lantarbetarnas arbets- och löneförhållanden inom olika bygder och å typiska lantegendomar, av Socialstyrelsen.
- Kollektivavtal i Sverige, av Socialstyrelsen: åren 1911—1914.

Arbetsinställelser i Sverige, av Socialstyrelsen: åren 1911—1915.
 1912—1913 års allmänna bostadsräkning, av Socialstyrelsen: I: Vänersborg, II: Sundbyberg, III: Björkvik, IV: Luleå, V: Karlstad, VI: Jönköping, VII: Uråsa, VIII: Brännkyrka, IX: Norrköping, X: Eskilstuna, XI: Sundsvall, XII: Stora Tuna.
 Byggnadsverksamheten i rikets stadssamhällen, av Socialstyrelsen: åren 1912 och 1913.
 Kooperativ verksamhet i Sverige, av Socialstyrelsen: åren 1908—1910.
 Livsmedels- och bostadspriser i Sverige, av Socialstyrelsen: åren 1910—1912.
 Den offentliga arbetsförmedlingen i Sverige 1902—1912, av Socialstyrelsen.
 Sjömansyrket i Sverige, av Socialstyrelsen: I.
 Olycksfall i arbete åren 1910, 1911 och 1912, av Socialstyrelsen: I och II.
 Undersökning rörande vissa hygieniska förhållanden inom cellulosaindustrien i Sverige, av Socialstyrelsen.
 Hamnarbetaryrket i Sverige, av Socialstyrelsen.
 Bostadsbeskrivningar, av Socialstyrelsen: I: Norrköping.

Fångvärd.

Fångvärderna, av Fångvärdsstyrelsen: åren 1911—1914. [Litt. G.]

Undervisning.

Folkskolorna, av Ecklesiastikdepartementet: åren 1911—1913. [Litt. P.]
 Folkskolorna år 1914 och folksoleminarierna läsåret 1914/1915, av Ecklesiastikdepartementet.
 Statens allmänna läroverk, av Ecklesiastikdepartementet: läsåren 1911/1912—1914/1915 [Litt. P.]

Allmänna val.

Riksdagsmannavalen, av Statistiska centralbyrån: åren 1909—1914. [Litt. R.]
 Landstingsmannavalen, av Statistiska centralbyrån: åren 1912—1916. [Litt. R.]

Finanser.

Accispiktiga näringar, av Kontrollstyrelsen: åren 1911/12—1914/15. [Litt. V.]

Statistiska meddelanden.

Ser. A. Tillfälliga statistiska undersökningar.

- I: 1. Dödlighets- och livslängdstabeller för åren 1816—1910, av Statistiska centralbyrån.
- I: 2. Statens utarrenderade domäner arrendeåret 1910—1911, av Statistiska centralbyrån.
- I: 3. Stadsfullmäktigvalen åren 1911 och 1912 samt den kommunala rösträtten år 1912 i de städer, som icke deltaga i landsting, av Statistiska centralbyrån.
- I: 4. Utom äktenskapet födda barn, av Statistiska centralbyrån: I.
- I: 5. Utom äktenskapet födda barn, av Statistiska centralbyrån: II.
- I: 6. Dödligheten i lungdot i Sverige åren 1906—1910, av Statistiska centralbyrån.
- I: 7. Husdjursräkningen sommaren 1915, av Statistiska centralbyrån.
- I: 8. Stadsfullmäktigvalen åren 1913 och 1914, av Statistiska centralbyrån.
- I: 9. Husdjursräkningen den 1 juni 1916, av Statistiska centralbyrån.

Ser. C. Månadsstatistik över handeln, av Kommerskollegium: åren 1913 och 1914; 1915, häft. 1—6.

Ser. D. Järnvägsstatistiska meddelanden, av Järnvägsstyrelsen: åren 1912—1915; 1916, extrahäftena I och II samt häft. 1—9.

Ser. E. Uppgifter om bankerna, av Bankinspektionen: åren 1912—1915; 1916, häft. 1—11.

Ser. F. Sociala meddelanden, av Socialstyrelsen [Kommerskollegii avdelning för arbetsstatistik]: åren 1912—1915; 1916, häft. 1—11.

Statistisk årsbok för Sverige, *Annuaire statistique de la Suède,* av Statistiska centralbyrån: årg. 1914—1916.